

Lukas Evangelium

1 Kapitlet

Ängelns budskap till Sakarias. Maria får budskapet om Jesu födelse. Hennes lovsång. Johannes födelse. Sakarias profetia.

Eftersom många har tagit sig för att beskriva de händelser, som har kommit till fullbordan bland oss, 2. efter vad de har sagt oss, som från begynnelsen såg det med sina egna ögon och själva var ordets tjänare,

Hebr. 2:3. 1 Joh. 1:1.

3. har också jag, som grundligt har efterforskat allt ända från begynnelsen, beslutat mig för att i ordning skriva till dig, ädle Teofilus, Apg. 1:1. 4. för att du skall veta tillförlitligheten av de stycken, i vilka du har blivit undervisad.

5. På den tiden då Herodes var kung i Judéen fanns det en präst av Abias skift, vid namn Sakarias och hans hustru var en av Arons döttrar, vid namn Elisabet.

1 Krön. 24:10, 19. Neh. 12:4, 17.

6. De var båda rättfärdiga inför Gud, och vandrade ostraffligt efter alla Herrens bud och stadgar.

7. Men de hade inga barn, ty Elisabet var ofruktsam, och båda hade uppnått en hög ålder.

8. Så hände det sig, att då han i sitt skift skulle göra prästerlig tjänst inför Gud,

9. efter prästämbetets sed, föll det på hans lott att gå in i Herrens tempel och tända rökelsen. 2 Mos. 30:7. Hebr. 9:6.

10. Och allt folket stod utanför och bad, så länge som rökoffret pågick.

11. Då visade sig för honom en Herrens ängel, som stod på högra sidan om rökelsealtaret. 2 Mos. 30:1.

12. Och Sakarias blev förskräckt, då han såg honom och fruktan föll över honom.

13. Då sade ängeln till honom: Fruktan inte, Sakarias, ty din bön är hörd, och din hustru Elisabet skall föda dig en son, som du skall ge namnet Johannes.

14. Han skall bli dig till glädje och fröjd, och många skall glädja sig över hans födelse.

15. Ty han skall bli stor inför Herren. Vin och starka drycker skall han inte dricka och redan i moderlivet skall han bli uppfylld med den Helige Ande.

4 Mos. 6:3. Dom. 13:4. Jer. 1:5. Gal. 1:15.

16. Och många av Israels barn skall han vända tillbaka till Herren, deras Gud. Mal. 4:6.

17. Och han skall gå före honom i Elias ande och kraft för att vända fädernas hjärtan till barnen och de ohörsamma till de rättfärdigas sinne-lag och skaffa Herren ett berett folk.

Mal. 3:1, 4:5. Matt. 3:1. Mark. 9:12.

18. Då sade Sakarias till ängeln: Hur skall jag kunna veta detta? Ty jag är gammal och min hustru har kommit till hög ålder. 1 Mos. 17:17.

19. Ängeln svarade och sade till honom: Jag är Gabriel, som står i Guds åsyn och jag är utsänd för att tala till

dig och förkunna för dig detta glada budskap. Dan. 8:15, 9:21. Matt. 18:10.

20. Och se, du skall bli stum och skall inte kunna tala intill den dag då detta sker, därför att du inte trodde mina ord, vilka skall fullbordas i sin tid.

21. Folket väntade på Sakarias och förundrade sig över att han dröjde i templet.

22. Men då han kom ut kunde han inte tala till dem. Då förstod de att han hade sett någon syn i templet. Och han tecknade åt dem och förblev stum.

23. Det hände sig, då dagarna för hans tjänst var fullbordade, att han gick hem till sitt hus.

24. Efter dessa dagar blev hans hustru Elisabet havande och höll sig gömd i fem månader

25. och sade: Så har Herren gjort med mig i de dagar, då han såg till mig för att ta bort min smälek bland människor. 1 Mos. 30:23. Jes. 4:1.

26. I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel utsänd av Gud till en stad i Galiléen som hette Nasaret,

27. till en jungfru, som var trolovad med en man, vars namn var Josef, av Davids hus, och jungfruns namn var Maria. Matt. 1:18.

28. Ängeln kom in till henne och sade: Var hälsad, du benådade. Herren är med dig, välsignad är du bland kvinnor.

29. Men då hon såg honom, blev hon mycket förskräckt av hans tal och tänkte på hurdan hälsning detta var.

30. Då sade ängeln till henne: Frukt inte Maria, ty du har funnit nåd hos Gud,

31. och se, du skall bli havande och föda en son. Du skall ge honom namnet Jesus. Jes. 7:14. Matt. 1:21. Luk. 2 21.

32. Han skall bli stor och kallas den Högstes Son och Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron.

2 Sam. 7:12. Ps. 132:11. Jes. 9:6, 16:5.

33. Och han skall vara Konung över Jakobs hus till evig tid och på hans rike skall ingen ände vara.

1 Krön. 17:14. Ps. 45:7. Ps. 89:37. Jes. 9:7.

Jer. 23:5. Dan. 2:44, 6:26, 7:14, 27.

Mik. 4:7. 1 Kor. 15:24. Hebr. 1:8.

34. Då sade Maria till ängeln: Hur skall detta gå till? Ty jag vet inte av någon man.

35. Ängeln svarade och sade till henne: Den Helige Ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall överskugga dig, därför skall även det heliga, som blir fött av dig, kallas Guds Son.

36. Och se, Elisabet din släkting har också blivit havande med en son på sin ålderdom, och detta är sjätte månaden för henne, hon som sades vara ofruktbar.

37. Ty för Gud är ingenting omöjligt.

Job. 42:2. Jer. 32:17. Sak. 8:6.

Matt. 19:26. Luk. 18:27.

38. Då sade Maria: Se, jag är Herrens tjänarinna, må det ske med mig som du har sagt. Och ängeln lämnade henne.

39. I de dagarna stod Maria upp och gick med hast upp till bergsbygden, till en stad i Judéen.

40. Och hon trädde in i Sakarias hus och hälsade Elisabet.

41. Och det hände sig, att då Elisabet hörde Marias hälsning, spratt barnet till i hennes moderliv. Och Elisabet blev uppfylld med den Helige Ande,

42. Hon ropade med hög röst och sade: Välsignad är du bland kvinnor och välsignad är din livsfrukt!

43. Och hur kommer det sig, att min

Herres mor kommer till mig?

44. Se, då ljudet av din hälsning kom till mina öron, spratt barnet till av glädje i mitt liv.

45. Salig är hon som trodde, ty det skall bli fullbordat som blivit sagt till henne från Herren.

Luk. 11:28.

46. Och Maria sade: Min själ prisar storligen Herren,

1 Sam. 2:1.

47. och min ande fröjdar sig i Gud, min Frälsare.

48. För han har sett till sin tjänarinns ringhet, och se, härefter skall alla släk-
ten prisa mig salig.

1 Mos. 30:13. 1 Sam. 1:11.

49. Ty den Mäktige har gjort stora ting med mig, och hans namn är heligt.

50. Och hans barmhärtighet varar från släkte till släkte över dem som fruktar honom.

2 Mos. 20:6. Ps. 103:17.

51. Han har visat kraft med sin arm. Han har förskingrat dem som är hög-
färdiga i deras hjärtas sinne.

2 Sam. 22:28. Ps. 33:10. Ps. 89:11.

Jes. 51:9, 52:10. 1 Petr. 5:5.

52. De mäktiga har han störtat från tronen och upphöjt de ringa,

1 Sam. 2:7-8. Job. 5:11, 12:18-19, 21.

Ps. 113:6-7.

53. de hungriga har han mättat med goda ting och de rika har han låtit gå tomma bort.

1 Sam. 2:5. Ps. 34:10-11.

54. Han har tagit sig an sin tjänare Israel för att komma ihåg sin barm-
härtighet

Jes. 30:18, 41:8, 54:5. Jer. 31:3, 20.

55. såsom han har sagt till våra fä-
der, Abraham och hans säd till evig tid.

1 Mos. 17:19, 22:18.

56. Maria blev kvar hos henne i om-
kring tre månader och gick så hem till sitt hus igen.

57. Så blev då för Elisabet tiden full-
bordad, då hon skulle föda, och hon födde en son.

58. Och hennes grannar och släk-
tingar fick höra att Herren hade gjort stor barmhärtighet med henne, och de fröjdade sig med henne.

59. Och det hände, att de på åttonde dagen kom för att omskära barnet och de kallade honom Sakarias efter hans far.

1 Mos. 17:12. 3 Mos. 12:3.

60. Men hans mor svarade och sade: Nej, han skall heta Johannes.

61. Då sade de till henne: I din släkt finns det ingen, som har det namnet.

62. Och de tecknade åt hans far, vad han ville kalla honom.

63. Han bad om en tavla, och skrev: Johannes är hans namn. Och alla för-
undrade sig.

64. Och strax öppnades hans mun, och hans tunga löstes och han talade och lovade Gud.

65. Och stor fruktan kom över alla deras grannar, och ryktet om allt detta gick ut över Judéens hela bergsbygd.

66. Alla som hörde det lade det på hjärtat och sade: Vad skall det bli av detta barn? Ty Herrens hand var med honom.

67. Och hans far Sakarias blev upp-
fylld med den Helige Ande, pro-
feterade och sade:

68. Lovad vare Herren, Israels Gud, ty han har besökt och förlössat sitt folk,

Luk. 2:30.

69. och har upprättat åt oss frälsning-
ens horn i sin tjänare Davids hus,

Ps. 132:17-18.

70. såsom han har talat genom sina heliga profeters mun från tidens be-
gynnelse,

Ps. 72:12. Jer. 23:5-6, 30:9-10. Apg. 3:21.

71. för att han skulle frälsa oss från våra ovänner och ur handen på alla dem som hatar oss

72. och visa barmhärtighet mot våra fäder och tänka på sitt heliga förbund,

Jer. 31:31.

73. den ed, som han har svurit vår fader Abraham, att ge oss,

1 Mos. 22:16. Ps. 105:9.

Jer. 31:33. Hebr. 6:13, 17.

74. att vi, frälsta ur våra ovänners hand må tjäna honom utan fruktan

Hebr. 9:14.

75. i helighet och rättfärdighet inför honom i alla våra livsdagar.

1 Petr. 1:15.

76. Och du barn skall kallas den Högstes profet, ty du skall gå framför Herren för att bereda hans vägar,

Mal. 3:1.

77. för att ge hans folk kunskap om frälsning till deras synders förlåtelse,

Luk. 3:3.

78. för vår Guds innerliga barmhärtighets skull, genom vilken soluppgången från höjden har besökt oss, 79. till att skina över dem som sitter i mörker och dödsskugga och styra våra fötter in på fridens väg.

Jes. 9:2, 42:7, 43:8, 49:9, 60:1. Matt. 4:16.

80. Och barnet växte upp och stärktes i anden. Och han vistades i öknen till den dag, då han skulle träda fram inför Israels folk.

Luk. 2:40.

2 Kapitlet

Jesu födelse och omskärelse. Han bärs fram i templet. Simeon och Hanna. Jesus vid tolv års ålder i templet.

Det hände sig vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud, att hela världen skulle skattskrivnas.

2. Denna skattskrivning var den första och den ägde rum då Kvirinius var landshövding över Syrien.

3. Då gick alla var och en till sin stad för att låta skattskrivna sig.

4. Så for också Josef från staden Nasaret i Galiléen upp till Judéen, till Davids stad, som heter Betlehem, eftersom han var av Davids hus och släkt

1 Sam. 16:4. Mik. 5:2. Matt. 1:1 f. Joh. 7:42.

5. för att han skulle låta skattskrivna sig med Maria, sin trolovade hustru, som var havande.

6. Så hände sig medan de var där, att tiden var inne då hon skulle föda.

7. Och hon födde sin förstfödde son och lindade honom och lade ner honom i en krubba, ty för dem fanns inte plats i härbärget.

Matt. 1:25.

8. I samma trakt var några herdar ute på marken och höll vakt om natten över sin hjord.

9. Och se, en Herrens ängel stod framför dem och Herrens härlighet sken omkring dem, och de blev mycket förskräckta.

10. Ängeln sade till dem: Var inte förskräckta. Se, jag förkunnar för er en stor glädje, som skall komma hela folket till del.

11. Ty i dag är en Frälsare född åt er, som är Kristus, Herren, i Davids stad.

12. Detta skall för er vara tecknet: Ni skall finna ett barn som är lindat och ligger i en krubba.

13. Och plötsligt var där med ängeln en stor hop av den himmelska härskaran som lovade Gud och sade:

Dan. 7:10. Upp. 5:14.

14. Ära vare Gud i höjden och frid på jorden, till människor ett välbehag.

Jes. 57:19. Luk. 19:38. Rom. 5:1. Ef. 2:17, 1:5.

15. Och det hände sig att när änglarna hade farit ifrån dem upp till himlen, sade herdarna till varandra: Låt oss nu gå till Betlehem och se det som har

skett där, och som Herren har uppenbarat för oss.

16. Och de skyndade iväg och fann Maria och Josef och barnet som låg i krubban.

17. Och då de hade sett det, berättade de vad som hade sagts till dem om detta barn.

18. Alla som hörde det förundrade sig över det som blev sagt till dem av herdarna.

19. Men Maria gömde alla dessa ord och tänkte över dem i sitt hjärta.

20. Och herdarna gick tillbaka igen och prisade och lovade Gud för allt vad de hade hört och sett, såsom det hade blivit sagt till dem.

21. Och då åtta dagar hade gått och barnet skulle omskäras fick han namnet Jesus, som gavs honom av ängeln, innan han blev avlad i moderlivet.

1 Mos. 17:12. 3 Mos. 12:3.

Matt. 1:21. Luk. 1:31. Joh. 7:22.

22. Och då deras reningsdagar efter Mose lag var förbi, förde de honom till Jerusalem, för att de skulle bära fram honom inför Herren, 3 Mos. 12:2.
23. såsom det är skrivet i Herrens lag: Allt mankön, som först öppnar moderlivet, skall kallas heligt åt Herren,

2 Mos. 13:2, 34:19. 4 Mos. 3:13, 8:16, 17.

24. och för att de skulle offra, såsom det är sagt i Herrens lag, ett par turturduvor eller två unga duvor.

25. Och se, i Jerusalem var en man vid namn Simeon och den mannen var rättfärdig och gudfruktig och väntade på Israels tröst, och den Helige Ande var över honom.

26. Han hade fått det uppenbarat av den Helige Ande, att han inte skulle se döden förrän han hade fått se Herrens Smorde*

*Kristus.

27. Han kom nu ledd av Anden till templet. Och när föräldrarna bar in barnet Jesus, för att de skulle göra med honom, såsom sed var efter lagen,

3 Mos. 12:6, 8.

28. tog han honom i sin famn och lovade Gud och sade:

29. Herre, nu låter du din tjänare fara i frid, enligt ditt ord,

1 Mos. 46:30. Fil. 1:23.

30. ty mina ögon har sett din frälsning,

Ps. 98:2, 3. Jes. 52:10. Luk. 3:6.

31. vilken du har berett för alla folk,

32. ett ljus till hedningarnas upplysning och ditt folk Israel till pris.

Jes. 42:6, 46:13, 49:6. Apg. 13:47, 28:28.

33. Josef och hans mor förundrade sig över det som sades om honom.

34. Och Simeon välsignade dem och sade till Maria, hans mor: Se, denne är satt till fall och upprättelse för många i Israel, och till ett tecken som blir motsagt.

Jes. 8:14. Matt. 21:18, 44. Apg. 28:22.

Rom. 9:32. 1 Kor. 1:23-24. 2 Kor. 2:16. 1 Petr. 2:8.

35. Ja, ett svärd skall också gå igenom din själ, för att många hjärtans tankar skall uppenbaras. Joh. 19:25.

36. Och där var en profetissa vid namn Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam. Hon hade uppnått hög ålder och hade levt i sju år med sin man från sin jungfrutid,

37. och hon var nu änka vid åttiofyra år. Hon gick aldrig bort från templet, utan tjänade Gud där med fastor och böner natt och dag.

1 Sam. 1:22. 1 Tim. 5:3.

38. Hon kom också dit i samma stund och prisade Herren och talade om honom till alla dem som väntade på befrielse i Jerusalem.

39. Och då de hade fullgjort allting efter Herrens lag, vände de tillbaka

till Galiléén, till sin stad Nasaret.

40. Men barnet växte upp och stärktes i anden, fylld av vishet, och Guds nåd var över honom. Luk. 1:80.

41. Och hans föräldrar gick årligen vid påskhögtiden till Jerusalem.

2 Mos. 23:15, 17, 34:23.

3 Mos 23:5. 5 Mos. 16:1.

42. Då han var tolv år gammal gick de också upp till Jerusalem, såsom sed var vid högtiden.

43. Och när de hade fullgjort dagarna och gick hem igen, blev pojken Jesus kvar i Jerusalem men Josef och hans mor visste inte det.

44. De trodde att han var med i resällskapet, och gick en dagsled och sökte honom bland släktingar och vänner.

45. Och då de inte fann honom, gick de till Jerusalem igen och sökte efter honom.

46. Så hände det sig, att de efter tre dagar fann honom i templet. Han satt mitt bland lärarna och hörde på dem och frågade dem.

47. Och alla som hörde honom blev häpna över hans förstånd och svar.

Matt. 7:28. Mark. 1:22.

Luk. 4:22, 32. Joh. 7:15, 46.

48. Då de nu fick se honom, förundrade de sig mycket, och hans mor sade till honom: Min son, varför gjorde du oss detta? Se, din far och jag har med sorg sökt efter dig.

49. Han svarade dem: Varför sökte ni mig? Visste ni inte att jag bör vara i det som tillhör min Fader?

50. Men de förstod inte ordet som han talade till dem. Luk. 9:45, 18:34.

51. Och så följde han med dem ner och kom till Nasaret och var dem underdånig. Men hans mor gömde alla dessa ord i sitt hjärta.

52. Och Jesus växte till i vishet, ålder och i nåd inför Gud och människor.

1 Sam. 2:26. Ords: 3:4.

3 Kapitlet

*Johannes predikar och döper. Jesus döps.
Hans släkttavla.*

Ifemtonde året av kejsar Tiberius regering när Pontius Pilatus var landshövding i Judéén, och Herodes var tetrark* i Galiléén, och Filippus, hans bror, tetrark i Itureen och i landet Trakonitis, och Lysanias tetrark i Abilene, *furste över fjärdedelen av ett land. 2. när Hannas och Kaifas var överstepräster, kom Guds befallning till Johannes, Sakarias son, i öknen.

Joh. 1:14, 5:1, 18:13. Apg. 4:6.

3. Och han gick iväg och predikade i hela trakten omkring Jordan omvändelsens* dop till syndernas förlåtelse,

*KXII: bättringens. Alt. övers.: sinnesändringens, ångerns. Matt. 3:1. Mark. 1:4.

4. såsom det är skrivet i boken med profeten Jesajas ord, då han säger: En ropandes röst är i öknen: Bered Herrens väg, gör hans stigar raka.

Jes. 40:3. Matt. 3:3. Mark. 1:3. Joh. 1:23.

5. Alla dalar skall fyllas och alla berg och höjder skall sänkas, och det som är krokigt skall bli rakt, och ojämna vägar skall bli jämna,

6. och allt kött skall se Guds frälsning.

Ps. 98:2, 3. Jes. 52:10. Luk. 2:30.

7. Så sade han då till folket som gick ut för att låta döpa sig av honom: Ni huggormars avkomma, vem har intalat er att ni skall slippa undan den tillkommande vreden? Matt. 3:7, 23:33.

8. Bär därför sådan frukt som tillhör omvändelsen*, och börja inte säga för

er själva: Vi har Abraham till fader, ty jag säger er: Gud kan av dessa stenar uppväcka barn åt Abraham.

*KXII: bättrings frukt.

Alt. övers.: sinnesändringen, ångern.

Matt. 3:9. Joh. 8:39. Apg. 13:26.

9. Redan är yxan satt till roten på träden, därför blir vart och ett träd som inte bär god frukt avhugget och kastat i elden.

Matt. 3:10, 7:19.

10. Och folket frågade honom och sade: Vad skall vi då göra? Apg. 2:37.

11. Han svarade och sade till dem: Den som har två livklädnader, han skall dela med sig åt den som ingen har, och den som har mat, han skall göra på samma sätt. 1 Joh. 3:17, 4:20. Jak. 2:15, 16.

12. Så kom också publikaner* för att låta döpa sig, och sade till honom: Mästare, vad skall då vi göra?

*tullindrivare.

13. Han sade till dem: Kräv inte ut mer än vad som är fastställt.

14. Också krigsmän frågade honom och sade: Vad skall då vi göra? Han sade till dem: Gör er inte skyldiga till övergrepp och ägna er inte åt utpressning utan var nöjda med er lön.

15. Så gick då folket i förväntan, och alla undrade i sina hjärtan om Johannes inte var Kristus.

16. Då svarade Johannes och sade till dem: Jag döper er i vatten, men det kommer en som är starkare än jag, vars skoremnar jag inte är värdig att upplösa. Han skall döpa er i den Helige Ande och eld.

Jes. 44:3. Joel 2:28. Matt. 3:11. Mark. 1:7, 8.

Joh. 1:26, 27. Apg. 1:5, 2:2, 4,

Apg. 11:15-16, 13:25, 19:4.

17. Han har sin kastskovel i sin hand, och han skall rensa sin loge och samla vetet i sin lada, men agnarna skall han bränna upp i en outsläcklig eld.

Matt. 3:12.

18. Också i många andra stycken förmanade han folket och predikade evangelium för dem.

19. Och Herodes, tetrarken*, blev tillrättvisad av honom för Herodias skull, hustru till hans bror Filippus, och för allt det onda som Herodes gjorde,

*furste över fjärdedelen av ett land.

Matt. 14:3. Mark. 6:17.

20. Till allt annat lade han också det att han spärrade in Johannes i fängelse.

21. Det hände sig, då allt folket lät döpa sig att också Jesus blev döpt. Han bad och himlen öppnades

Matt. 3:13. Mark. 1:9.

22. och den Helige Ande kom ner över honom i kroppslig gestalt såsom en duva, och från himlen kom en röst, som sade: Du är min älskade Son, i dig har jag funnit behag.

Jes. 42:1. Matt. 3:17, 17:5. Joh. 1:32. Kol. 1:13.

23. Och Jesus var omkring trettio år då han började, och han ansågs vara Josefs son, som var son till Eli,

Matt. 13:55. Mark. 6:3. Joh. 6:42.

24. som var son till Mattat, som var son till Levi, som var son till Melki, som var son till Jannai, som var son till Josef,

Matt. 1:1.

25. som var son till Mattatias, som var son till Amos, som var son till Nahum, som var son till Esli, som var son till Naggai,

26. som var son till Mahat, som var son till Mattatias, som var son till Semein, som var son till Josek, som var son till Judas,

27. som var son till Johanan, som var son till Resa, som var son till Serubabel, som var son till Sealtiel, som var son till Neri,

28. som var son till Melki, som var son till Addi, som var son till Kosam, som var son till Elmadam, som var

son till Er,

29. som var son till Josua, som var son till Elieser, som var son till Jorim, som var son till Mattat, som var son till Levi,

30. som var son till Simeon, som var son till Juda, som var son till Josef, som var son till Jonam, som var son till Eljakim,

31. som var son till Melea, som var son till Menna, som var son till Mattata, som var son till Natan, som var son till David,

2 Sam. 5:14. 1 Krön. 3:5, Sak. 12:12.

32. som var son till Isai, som var son till Obed, som var son till Boas, som var son till Salma, som var son till Naheson,

Rut 4:18. 1 Krön. 2:10, 11.

33. som var son till Amminadab, som var son till Admin, som var son till Hesrom, som var son till Peres, som var son till Juda,

34. som var son till Jakob, som var son till Isak, som var son till Abraham, som var son till Tera, som var son till Nahor,

1 Mos. 11:24.

35. som var son till Serug, som var son till Regu, som var son till Peleg, som var son till Eber, som var son till Sela,

36. som var son till Kenan, som var son till Arpaksad, som var son till Sem, som var son till Noa, som var son till Lemek,

1 Mos. 11:10.

37. som var son till Metusala, som var son till Hanok, som var son till Jered, som var son till Mahalalel, som var son till Kenan,

38. som var son till Enos, som var son till Set, som var son till Adam, som var från Gud.

1 Mos. 5:3.

4 Kapitel

Jesus frestas av djävulen, undervisar i Nasarets synagoga, botar en besatt och andra sjuka.

Sedan gick Jesus tillbaka ifrån Jordan, full av den Helige Ande, och blev ledd av Anden till öknen

Matt. 4:1. Mark. 1:12.

2. och frestades i fyrtio dagar av djävulen. Och han åt inget under de dagarna, men när de var förbi, blev han hungrig.

2 Mos. 34:28. 1 Kon. 19:8.

3. Då sade djävulen till honom: Är du Guds Son, så säg till denna sten att den blir bröd.

4. Då svarade Jesus och sade till honom: Det är skrivet: Människan lever inte enbart av bröd, utan av vart och ett Guds ord.

5 Mos. 8:3. Matt. 4:4.

5. Och djävulen förde honom upp på ett högt berg och visade honom i ett ögonblick alla riken i världen.

Matt. 4:8.

6. Och djävulen sade till honom: All denna makt med dess härlighet vill jag ge dig, för den har överlämnats åt mig och jag kan ge den åt vem jag vill.

7. Om du därför faller ner och tillber mig, blir allt ditt.

8. Jesus svarade och sade till honom: Gå bort ifrån mig Satan, ty det är skrivet: Herren din Gud skall du tillbedja och endast honom skall du tjäna.

5 Mos. 6:13, 10:20.

9. Och han förde honom till Jerusalem och ställde honom på templets tinnar och sade till honom: Är du Guds Son, så kasta dig ner härifrån.

Matt. 4:5.

10. Ty det är skrivet: Han skall ge sina änglar befallning om dig att bevara dig,

Ps. 91:11.

11. och de skall bära dig på sina händer, så att du inte stöter din fot mot någon sten.

12. Då svarade Jesus och sade till honom: Det är sagt: Du skall inte fresta Herren din Gud. 5 Mos. 6:16.

13. Och sedan djävulen hade slutat med alla sina frestelser, lämnade han honom för en tid.

14. Och Jesus vände i Andens kraft tillbaka till Galiléen, och ryktet om honom gick ut i hela trakten där omkring.

Matt. 4:12. Mark. 1:14. Joh. 4:43. Apg. 10:37.

15. Och han undervisade i deras synagogor och blev prisad av alla.

16. Så kom han till Nasaret, där han hade växt upp. Och på sabbatsdagen gick han in i synagogan som han brukade, och stod upp för att läsa.

Matt. 2:23, 13:54. Mark. 6:1.

17. Då räckte man profeten Jesajas bokrulle till honom och då han slog upp bokrullen, fann han det ställe, där det står skrivet:

18. Herrens Ande är över mig, ty han har smort mig till att förkunna evangelium för de fattiga. Han har sänt mig till att läka dem som har förkrosade hjärtan, till att predika frihet för de fångna och syn för de blinda, och till att försätta de sönderslagna i frihet,

Ps. 45:8. Jes. 61:1-2. Matt. 11:5. Apg. 10:38.

19. och till att predika Herrens behagliga år. 3 Mos. 25:10. 2 Kor. 6:2, 3.

20. Sedan lade han ihop bokrullen och gav den åt tjänaren och satte sig. Och alla som var i synagogan hade sina ögon fästa på honom.

21. Då började han säga till dem. I dag är denna skrift fullbordad inför era öron.

22. Och alla gav de honom sitt vitt-

nesbörd och förundrade sig över de nådefulla ord som gick ut från hans mun, och sade: Är inte denne Josefs son?

Ps. 45:3. Jes. 50:4. Mark. 6:2, 3.

Luk. 2:47. Joh. 6:42, 7:46.

23. Då sade han till dem: Helt visst skall ni nu säga till mig liknelsen: Läkare, läk dig själv. Alla de stora ting, som vi har hört har skett i Kapernaum, gör dem också här i din hemstad.

24. Och han sade: Sannerligen säger jag er: Ingen profet blir väl mottagen i sitt hemland.

Matt. 13:57. Mark. 6:4. Joh. 4:44.

25. Men i sanning säger jag er: Det fanns många änkor i Israel på Elias tid, då himlen var tillsluten i tre år och sex månader, och stor hungersnöd kom över hela landet, Jak. 5:17.

26. och till ingen av dem blev Elia sänd, utan endast till en änka i Sarepta i Sidon. 1 Kon. 17:9.

27. Och många spetälska fanns i Israel på profeten Elisás tid, och ingen av dem blev renad utom Naaman från Syrien. 2 Kon. 5:14.

28. Och alla de som var i synagogan uppfylldes av vrede då de hörde detta, 29. och stod upp och drev honom ut ur staden och förde honom ända fram till branten av det berg som deras stad var byggd på, för att störta ner honom. 2 Krön. 25:12.

30. Men han gick sin väg mitt igenom dem. Joh. 8:59.

31. Och han kom ner till Kapernaum, en stad i Galiléen och där undervisade han folket på sabbatsdagarna.

Matt. 4:13. Mark. 1:21.

32. Och de häpnade över hans undervisning, och han talade med auktoritet. Matt. 7:28. Mark. 1:22.

33. Och i synagogan fanns en man

som var besatt av en oren ande*. Och han ropade med hög röst,

*KXII: oren djävuls anda. Mark. 1:23.

34. och sade: Låt oss vara*! Vad har du med oss att göra, Jesus av Nasaret? Har du kommit för att förgöra oss? Jag vet vem du är, du Guds Helige!

*KXII: Hej!

35. Men Jesus talade strängt* till honom, och sade: Tig, och far ut ur honom! Och den onde anden** kastade omkull honom mitt ibland dem, och for ut ur honom och gjorde honom ingen skada. *KXII: näpste, **djävulen.

36. Och de blev alla häpna och de talade med varandra och sade: Vad är detta för ett ord? Ty med makt och auktoritet befaller han de orena andarna, och de far ut.

37. Och ryktet om honom gick ut överallt i trakten där omkring.

38. Men Jesus stod upp och gick ut ur synagogan och gick in i Simons hus. Och Simons svärmor plågades av hög feber och de bad honom för henne.

Matt. 8:14. Mark. 1:29, 30.

39. Och han trädde fram och lutade sig över henne och talade strängt* till febern, och den övergav henne. Och hon stod genast upp och tjänade dem.

* KXII: näpste.

40. Då solen gick ner förde alla till honom sina sjuka som led av mångahanda sjukdomar. Och han lade händerna på var och en av dem och botade dem.

Matt. 8:16. Mark. 1:32, 7:32.

41. Onda andar* blev också utdrivna ur många, och de ropade och sade: Du är Kristus, Guds Son. Då talade han strängt** till dem och tillät dem inte att tala, eftersom de visste att han var Kristus.

*KXII: djävularna, **näpste.
Mark. 1:34, 3:11.

42. Och då det blev dag, gick han bort till en öde trakt. Men folket sökte efter honom, och när de kom fram till honom ville de hålla kvar honom och hindra honom att gå sin väg.

Mark. 1:35, 45.

43. Då sade han till dem: Också i de andra städerna måste jag förkunna evangelium om Guds rike, ty till det är jag utsänd.

44. Och han predikade i synagogorna i Galiléen.

5 Kapitlet

Petrus kallas att bli människofiskare. Jesus botar en spetälsk och en lam man, kallar Matteus och undervisar om fastan.

Det hände sig då folket för att få höra Guds ord, trängde sig in på honom där han stod utmed Genesarets sjö.

Matt. 13:2. Mark. 4:1.

2. Där fick han se två båtar vid sjöstranden, och fiskarna hade gått i land och höll på att rengöra sina nät.

Matt. 4:18. Mark. 1:16.

3. Då steg han i en av båtarna som tillhörde Simon och bad honom att han skulle lägga ut litet från land. Och han satte sig och undervisade folket från båten.

4. Då han hade slutat att tala, sade han till Simon: Lägg ut på djupet och kasta ut era nät till fångst.

Joh. 2:1:6.

5. Då svarade Simon och sade till honom: Mästare, vi har arbetat hela natten och ingenting fått, men på ditt ord vill jag kasta ut nätet.

6. Och då de gjorde det, fick de en stor mängd fiskar i sina nät, och deras nät gick sönder.

7. Och de vinkade till sina kamrater i

den andra båten att de skulle komma och hjälpa dem. Och de kom och fyllde båda båtarna, så att de började sjunka. 8. Då Simon Petrus såg detta föll han ner inför Jesu knän, och sade: Herre, gå bort ifrån mig, för jag är en syndig människa.

9. Ty häpnad hade kommit över honom och alla dem som var med honom, över den fångst av fisk som de hade fått,

10. också Jakob och Johannes, Sebedeus söner, som var i sällskap med Simon. Då sade Jesus till Simon: Frukta inte, härefter skall du fånga människor. Matt. 4:19. Mark. 1:17.

11. De förde båtarna i land och lämnade alltsammans och följde honom.

Matt. 4:20, 19:27. Mark. 10:28. Luk. 18:28.

12. Och det hände då han var i en av städerna: Se, där var en man som var full av spetälska. När han fick se Jesus föll han ner på sitt ansikte och bad honom och sade: Herre, om du vill så kan du göra mig ren.

Matt. 8:2. Mark. 1:40.

13. Då räckte han ut handen och rörde vid honom, och sade: Jag vill, bli ren! Och genast försvann spetälskan från honom.

14. Och han befallde honom att inte berätta det för någon: Men gå och visa dig för prästen och offra för din rening i enlighet med vad Mose har befallt till ett vittnesbörd för dem.

3 Mos. 13:2, 14:2. Matt. 8:4.

15. Och ryktet om honom spred sig ännu mer, och mycket folk samlades för att höra honom och bli botade av honom från sina sjukdomar.

16. Men han drog sig undan till öde trakter och bad.

17. Och det hände sig en dag då han undervisade, att där satt farisärer och

lagkloka, som hade kommit från alla byar i Galiléen och Judéen och från Jerusalem. Och Herrens kraft var där till att bota dem.

18. Och se, några män bar på en säng med en lam man. De försökte att komma in, och lägga ner mannen framför honom. Matt. 9:2. Mark. 2:3. Apg. 9:33.

19. Och då de för folkets skull inte kunde finna någon väg att komma in med honom, steg de upp på taket och släppte ner honom med sängen genom taket mitt framför Jesus.

20. Då han såg deras tro, sade han till honom: Människa, dina synder är förlåtna. Luk. 7:48.

21. Och de skriftlärdade och farisearna började tänka och sade: Vem är denne, som talar hädelser? Vem kan förlåta synder, förutom Gud?

Ps. 32:5. Jes. 43:25.

22. Men då Jesus märkte deras tankar svarade han och sade till dem: Vad tänker ni i era hjärtan?

23. Vilket är lättare att säga: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Stå upp och gå? Matt. 9:5.

24. Men för att ni skall veta, att Människosonen har makt på jorden att förlåta synder, sade han till den lame: Jag säger dig: Stå upp, ta din säng och gå till ditt hus.

25. Och han stod strax upp inför deras ögon, tog sängen på vilken han hade legat och gick sin väg hem och prisade Gud.

26. Alla greps av häpnad och de prisade Gud, och de uppfylldes av fruktan och sade: Vi har i dag sett förunderliga ting.

27. Sedan gick han ut därifrån och fick se en publikan* vid namn Levi sitta vid tullen, och han sade till honom: Följ mig. *Se Luk. 3:12. Matt. 9:9. Mark. 2:14.

28. Han stod upp och följde honom och övergav allt.

29. Och Levi gjorde för honom ett stort gästabad i sitt hus. Och där var en stor mängd publikaner och andra, som låg till bords tillsammans med dem. Matt. 9:10. Mark. 2:15. Luk. 15:1, 2.

30. Och de skriftlärdade och fariséerna kritiserade hans lärjungar och sade: Varför äter och dricker ni med publikaner och syndare?

31. Då svarade Jesus och sade till dem: Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka.

Matt. 9:12, 13. Mark. 2:17. Luk. 19:10.

32. Jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare till omvändelse*.

*KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger. 1 Tim. 1:15.

33. Då sade de till honom: Varför fastar Johannes lärjungar så ofta och håller böner, likaså också fariséernas lärjungar, men dina lärjungar äter och dricker?

Matt. 9:14. Mark. 2:18.

34. Han sade till dem: Inte kan ni väl få bröllopgästerna att fasta, så länge brudgummen är hos dem?

Jes. 62:5. 2 Kor. 11:2.

35. Men dagar skall komma, när brudgummen skall tas ifrån dem, och då skall de fasta i de dagarna.

36. Och han framställde också för dem en liknelse: Ingen lagar ett gammalt klädesplagg med en lapp från ett nytt tyg. Annars sönderslits det nya och lappen från det nya passar inte ihop med det gamla.

Matt. 9:16, 17. Mark. 2:21.

37. Och ingen slår nytt vin i gamla skinnläglar, annars spränger det nya vinet sönder skinnläglarna, och vinet spills ut, och skinnläglarna blir fördärvade.

38. Utan nytt vin skall man slå i nya

skinnläglar och så blir båda bevarade.

39. Och ingen som har druckit gammalt vin, vill genast ha nytt. Ty han säger: Det gamla är bättre.

6 Kapitlet

Lärjungarna plockar ax på sabbaten. Jesus botar en man med förtvinad hand, utväljer tolv apostlar och predikar för sina lärjungar.

Jesu predikan innehåller saligprisningar, verop, älska era fiender, grandet och bjälken, av frukten känner man trädet och bygg på klippan.

Och det hände sig på den andra sabbaten, näst efter den första, att han gick igenom ett sädesfält, och hans lärjungar ryckte av axen och gnuggade sönder dem med händerna och åt.

5 Mos. 23:25. Matt. 12:1. Mark. 2:23.

2. Då sade några av fariséerna till dem: Varför gör ni det som inte är tillåtet att göra på sabbatsdagarna?

2 Mos. 20:10, 23:12, 31:15, 35:2.

3. Jesus svarade och sade till dem: Har ni inte läst vad David gjorde, då han och de som var med honom blev hungriga,

1 Sam. 21:6.

4. hur han gick in i Guds hus och tog skådebröden och åt och gav också åt dem som var med honom, fastän det inte är tillåtet för någon annan än för prästerna att äta dem?

2 Mos. 25:30. 3 Mos. 24:9.

5. Och han sade till dem: Människosonen är Herre också över sabbaten.

Matt. 12:8. Mark. 2:28.

6. Men det hände sig även på en annan sabbat, att han gick in i synagogan och undervisade. Och där var en man, vilkens högra hand var förtvinad.

Matt. 12:9-10. Mark. 3:1.

7. Och de skriftlärda och fariséerna vaktade på honom, ifall han skulle bota någon på sabbaten, för att de skulle finna något som de kunde anklaga honom för.

8. Men han förstod deras tankar och sade till mannen, som hade den förtvunade handen: Stå upp, och träd fram. Han stod upp och trädde fram.

9. Då sade Jesus till dem: Jag vill fråga er: Är det tillåtet på sabbatsdagarna att göra gott eller att göra ont, att rädda liv, eller att förgöra det?

10. Och han såg sig om på dem alla och sade till mannen: Räck ut din hand. Och han gjorde så. Och hans hand blev återställd igen såsom den andra.

1 Kon. 13:6.

11. Men de blev ursinniga och talade med varandra om vad de skulle göra med Jesus.

12. Så hände det i de dagarna, att han gick iväg upp på berget för att be, och han blev kvar där över natten i bön till Gud.

Matt. 14:23.

13. Men då det blev dag, kallade han till sig sina lärjungar och utvalde bland dem tolv, vilka han också kallade apostlar:

Matt. 10:1 f. Mark. 3:13, 6:7.

Luk. 9:1f. Apg. 1:13.

14. Simon, som han också kallade Petrus, och Andreas, hans bror, Jakob och Johannes, Filippus och Bartolomeus,

Joh. 1:42.

15. Matteus och Tomas, Jakob, Alfeus son, och Simon, som kallades Seloten,

16. Judas, Jakobs son, och Judas Iskariot, som också blev förrädare.

17. Och han gick ner med dem och stannade på en jämn plats. Och där var en stor mängd av hans lärjungar, och mycket folk från hela Judéen och

Jerusalem, och från kusten vid Tyrus och Sidon,

Matt. 4:25. Mark. 3:7.

18. vilka hade kommit för att höra honom och bli botade från sina sjukdomar. Och de som var plågade av orena andar blev botade.

19. Och allt folket sökte efter att få röra vid honom, ty kraft gick ut från honom och botade alla.

Matt. 14:36. Mark. 5:30.

20. Och han lyfte upp sina ögon och såg på sina lärjungar och sade: Saliga är ni som är fattiga, ty Guds rike tillhör er.

Matt. 5:2f.

21. Saliga är ni som nu hungrar, ty ni skall bli mättade. Saliga är ni som nu gråter, ty ni skall skratta.

Jes. 55:1, 61:2, 66:10.

22. Saliga är ni, då människorna hatar er och utesluter er och smädar er och kastar bort ert namn såsom något ont för Människosonens skull.

Matt. 5:11. 1 Petr. 2:19, 3:14, 4:14.

23. Gläd er och hoppa av fröjd på den dagen, ty se, er lön är stor i himlen. På samma sätt gjorde ju ert fäder med profeterna.

Apg. 5:41, 7:51.

24. Men ve er som är rika, ty ni har fått ut er tröst.

Ps. 17:14. Ps. 49:19. Am. 6:1, 8.

Luk. 16:25. Jak. 5:1.

25. Ve er som är mätta, för ni skall hungra. Ve er, som nu ler, ty ni skall sörja och gråta.

Ords. 14:13. Jes. 65:13. Jak. 4:9.

26. Ve er, då alla människor talar väl om er. På samma sätt gjorde ert fäder med de falska profeterna.

27. Men till er som hör, säger jag: Älska era fiender och gör gott mot dem som hatar er. 2 Mos. 23:4. Ords. 25:21.

28. Välsigna dem som förbannar er och be för dem som gör er orätt.

Luk. 23:24. Apg. 7:60.

Rom. 12:14f. 1 Kor. 4:12.

29. Om någon slår dig på den ena kinden, så vänd honom också den andra till. Och om någon tar manteln ifrån dig, så undanhåll honom inte heller livklädnaden.

Ords. 20:22, 24:29. Matt. 5:39.

Rom. 12:17. 1 Kor. 6:7. 1 Thess. 5:15.

30. Ge åt var och en som begär något av dig, och kräv inte tillbaka av den som tar vad som är ditt ifrån dig.

5 Mos. 15:7. Ords. 3:27. Matt. 5:42. 1 Joh. 3:17.

31. Och såsom ni vill att människorna skall göra mot er, så skall ni också göra mot dem.

Matt. 7:12.

32. Och om ni älskar dem som älskar er, varför skall ni ha tack för det? Också syndare älskar dem, som de blir älskade av.

Matt. 5:46.

33. Och om ni gör gott mot dem som gör gott mot er, vad tack förtjänar ni av det? Också syndare gör på samma sätt.

34. Och om ni lånar åt dem, av vilka ni hoppas att få något igen, varför skall ni ha tack för det? Ty syndare lånar också åt syndare, för att de skall få lika mycket igen.

5 Mos. 15:8. Matt. 5:42.

35. Utan älska era fiender, och gör väl och låna utan att hoppas få något igen. Då skall er lön bli stor och ni kommer att vara den Högstes barn, ty han är god emot de otacksamma och onda.

Matt. 5:44.

36. Var därför barmhärtiga, såsom också er Fader är barmhärtig.

Matt. 5:48.

37. Döm inte, så blir ni inte dömda, fördöm inte, så blir ni inte fördömda. Förlåt, så skall ni bli förlättna.

Matt. 6:14, 7:1. Rom. 2:1. 1 Kor. 4:5.

38. Ge, så skall ni få. Ett gott mått, väl packat, skakat och överflödande skall man ge er i famnen. Ty med

samma mått som ni mäter med, skall man mäta upp åt er.

Ords. 10:22, 19:17.

Matt. 7:2. Mark. 4:24. Gal. 6:7.

39. Och han berättade en liknelse för dem: Kan väl en blind leda en blind? Fallor de inte båda i gropen? Matt. 15:14.

40. Lärjungen är inte över sin mästare, men var och en är fullkomlig, då han är som sin mästare.

Matt. 10:24. Joh. 13:16, 15:20.

41. Och varför ser du grandet* i din broders öga, men märker inte bjälken i ditt eget öga?

*dammkorn. Matt. 7:3.

42. Eller hur kan du säga till din broder: Broder, låt mig ta bort grandet som är i ditt öga, du som inte själv ser bjälken i ditt eget öga? Du hycklare, ta först ut bjälken ur ditt eget öga och då kommer du att se klart, så att du kan ta bort grandet som är i din broders öga.

43. Inget gott träd bär dålig frukt, inte heller något dåligt träd bär god frukt.

Matt. 7:17, 12:33.

44. Ty varje träd känns igen av sin frukt. Inte hämtar man väl fikon från törnen, inte heller skördar man vindruvor av törnbuskar.

Matt. 7:16.

45. En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd, och en ond människa bär fram det som är ont ur sitt hjärtas onda förråd. Ty vad hjärtat är fullt av talar munnen.

Matt. 12:34.

46. Varför kallar ni mig: Herre, Herre! och gör ändå inte vad jag säger?

Mal. 1:6. Matt. 7:21, 25:11.

Luk. 13:25. Rom. 2:13. Jak. 1:22.

47. Var och en som kommer till mig och hör mina ord och gör därefter, skall jag visa er vem han är lik.

Matt. 7:24.

48. Han är lik en man som byggde

ett hus och grävde djupt och lade grundvalen på klippan. Och då en vattenflod kom, störtade sig vågen mot huset, men kunde dock inte skaka det, ty det var grundat på klippan.

49. Men den som hör och inte gör, han är lik en man som byggde ett hus på marken, utan någon grund. Och floden störtade sig mot det och strax föll det och det husets fall blev stort.

7 Kapitlet

*Jesus botar en officers tjänare,
uppväcker änkans son i Nain.
Johannes skickar två av sina lärjungar
till Jesus. Synderskan i Simons hus.*

Då han hade slutat tala alla dessa ord till folket, gick han in i Kapernaum.

2. Och där var en officer, som hade en tjänare, vilken han hade kär och som låg dödssjuk. Matt. 8:5.

3. Då han fick höra om Jesus, sände han några av judarnas äldste till honom och bad honom, att han skulle komma och bota hans tjänare.

4. Då de kom till Jesus, bad de honom ivrigt och sade: Han är värd att du gör honom detta,

5. ty han håller vårt folk kärt och han har byggt synagogan åt oss.

6. Då gick Jesus med dem. Och då han inte var långt från huset, sände officeren några av sina vänner till honom och sade till honom: Herre, gör dig inte besvär, för jag är inte värdig att du går in under mitt tak.

7. Därför har jag inte heller ansett mig själv värdig att komma till dig. Men säg ett ord så blir min tjänare frisk.

8. För jag är själv en man som står

under andras befäl, och jag har soldater under mig. Och jag säger till den ene: Gå, och han går, och till den andre: Kom, och han kommer, och till min tjänare: Gör det, och han gör så.

9. Då Jesus hörde detta, förundrade han sig över honom och vände sig om och sade till folket som följde honom: Jag säger er: Inte ens i Israel har jag funnit så stor tro.

10. Och de som var utsända gick hem igen och fann, att tjänaren som varit sjuk blivit frisk.

11. Så hände det sig därefter att han gick till en stad, som kallas Nain, och med honom gick många av hans lärjungar och mycket folk.

12. Då han nu kom nära stadsporten, se, då bars där ut en död. Den döde var sin mors ende son, och hon var änka. Och en stor skara folk från staden gick med henne.

13. Då Herren fick se henne, förbarmade han sig över henne och sade till henne: Gråt inte.

14. Och han gick fram och rörde vid bären, och de som bar den stannade. Då sade han: Jag säger dig, unge man: Stå upp! Apg. 9:40.

15. Och den döde satte sig upp och började tala. Och han gav honom åt hans mor.

16. Och fruktan kom över alla och de prisade Gud och sade: En stor profet har uppstått bland oss, och Gud har besökt sitt folk.

Mark. 7:37. Luk. 1:68, 24:19.

Joh. 4:19 6:14, 9:17.

17. Detta tal om honom gick ut över hela Judéen och i hela landet där omkring.

18. Och Johannes fick höra allt detta berättas av sina lärjungar.

19. Då kallade han till sig två av sina lärjungar och sände dem till Jesus och sade: Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på någon annan?

Matt. 11:2.

20. Då männen kom till honom sade de: Johannes Döparen har sänt oss till dig för att säga: Är du den som skall komma, eller skall vi vänta på någon annan?

21. Vid samma tillfälle botade Jesus många från sjukdomar och plågor och onda andar och gav åt många blinda deras syn.

22. Då svarade Jesus och sade till dem: Gå och säg till Johannes vad ni har sett och hört: Blinda ser, halta går, spetska blir rena, döva hör, döda står upp igen, för fattiga blir evangelium predikat. Jes. 29:18, 35:5, 61:1. Luk. 4:18.

23. Och salig är den som inte tar anstöt av mig.

24. Och då Johannes sändebud hade gått sin väg, började Jesus tala till folket om Johannes: Vad gick ni ut i öknen för att se? Ville ni se ett strå, som drives hit och dit av vinden? Matt. 11:7.

25. Eller vad gick ni ut för att se? Ville ni se en människa klädd i fina kläder? Men se, de som har präktiga kläder och lever i lyx, de är i kungapalatsen.

26. Eller vad gick ni ut för att se? Ville ni se en profet? Ja, säger jag er: Ännu mer än en profet.

27. Han är den om vilken det är skrivet: Se, jag sänder min ängel framför ditt ansikte, vilken skall bereda vägen framför dig.

Mal. 3:1. Matt. 11:10. Mark. 1:2.

28. Ty jag säger er: Bland dem som är födda av kvinnor är ingen större profet än Johannes Döparen. Men den som är minst i Guds rike, han är dock större än han.

29. Och allt folket som hörde honom, även publikanerna*, gav Gud rätt och lät döpa sig med Johannes dop.

*tullindrivare.

30. Men fariséerna och de laglärda föraktade Guds råd om dem själva och lät inte döpa sig av honom.

31. Sedan sade Herren: Vid vem skall jag då likna människorna av detta släkte? Och vem är de lika? Matt. 11:16.

32. De är lika barn, som sitter på torget och ropar till varandra och säger: Vi har spelat för er, och ni har inte dansat. Vi har sjungit sorgesång för er, och ni har inte gråtit.

33. Ty Johannes Döparen har kommit, och han varken äter bröd eller dricker vin, och ni säger: Han har en ond ande*.

*KXII: djävulen.

Matt. 3:4. Mark. 1:6. Luk. 1:15.

34. Människosonen har kommit, och han äter och dricker och ni säger: Se, den mannen är en frossare och vin-drinkare, publikaners och syndares vän.

35. Men visdomen har fått rätt av alla sina barn.

Matt. 11:19.

36. Så inbjöd en av fariséerna honom, att han skulle äta med honom, och han gick in i fariséens hus och lade sig till bords.

37. Och se, där var en kvinna i staden som var en synderska. Och då hon fick veta, att han låg till bords i fariséens hus, kom hon dit med en alabasterflaska med smörjelse

Matt. 26:6. Mark. 14:3. Joh. 11:2, kap 12:3.

38. och ställde sig bakom honom vid hans fötter och grät, och började väta hans fötter med sina tårar och torcade dem med sitt huvudhår och kyssade hans fötter och smorde dem med smörjelsen.

39. Då fariséen som hade inbjudit honom såg detta, sade han till sig själv:

Vore denne en profet, så skulle han veta vem och hurdan denna kvinna är som rör vid honom, att hon är en synderska. Luk. 15:2.

40. Då började Jesus tala och sade till honom: Simon, jag har något att säga dig. Han sade: Mästare, säg det.

41. Två män stod i skuld hos en penningutlånare. Den ene var skyldig femhundra denarer* och den andre femtio. *En denar motsvarar en dagslön.

42. När de inte hade något att betala med, efterskänkte han bådas skuld. Säg nu, vilken av dem kommer att älska honom mest?

43. Simon svarade och sade: Jag menar: den åt vilken han efterskänkte mest. Då sade han till honom: Rätt dömde du.

44. Och så vände han sig till kvinnan och sade till Simon: Ser du denna kvinna? Jag kom in i ditt hus, du gav mig inget vatten till mina fötter, men hon har vätt mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt huvudhår. 1 Mos. 18:4.

45. Du har inte kysst mig, men ändå från den stund jag kom hit in har hon inte upphört att kyssa mina fötter.

46. Du har inte smort mitt huvud med olja, men hon har smort mina fötter med smörjelse.

47. Därför säger jag dig: Hennes många synder har blivit förlättna, ty hon älskade mycket. Men den som får litet förlåtet, han älskar också litet.

48. Sedan sade han till henne: Dina synder är dig förlättna.

49. Då började de som låg till bords med honom, säga till sig själva: Vem är denne som till och med förlåter synder? Matt. 9:2, 3. Mark. 2:7.

50. Då sade han till kvinnan: Din tro har frälst dig, gå i frid.

Matt. 9:22. Mark. 5:34, 10:52.

Luk. 8:48, 18:42.

8 Kapitlet

Jesus framställer liknelsen om såningsmannen. Jesu mor och bröder. Jesus stillar en storm, driver ut onda andar, botar en kvinnas blodgång och uppväcker Jairus dotter.

Och det hände sig därefter, att han vandrade omkring i städer och byar och predikade och förkunnade evangelium om Guds rike. Och med honom följde de tolv,

2. så också några kvinnor som han hade botat från onda andar och sjukdomar, nämligen: Maria, som kallades Magdalena, från vilken sju onda andar* hade blivit utdrivna

KXII: sju djävlar.

Matt. 27:55, 56. Mark. 16:9. Joh. 19:25.

3. och Johanna, hustru till Kusas, som var Herodes förvaltare, och Susanna och många andra, som tjänade honom med sina ägodelar.

4. Då nu mycket folk kom tillsammans och man gick ut till honom från varje stad, talade han genom en liknelse:

Matt. 13:3. Mark. 4:1f.

5. En såningsman gick ut för att så sin säd. Och då han sådde föll en del vid vägen och blev nertrampat, och fåglarna under himlen åt upp det.

6. Och en del föll på stengrunden och då det sköt upp förtorkades det, ty det hade ingen fuktighet.

7. Och en del föll bland törnen och törnena växte upp samtidigt med det och förkvävde det.

8. Och en del föll i god jord, och det växte upp och bar hundrafaldig frukt.

Då han sade detta, ropade han: Den som har öron till att höra, han må höra.

9. Då frågade hans lärjungar honom vad denna liknelse betydde.

Matt. 13:10. Mark. 4:10.

10. Han sade: Er är givet att få veta Guds rikes hemligheter, men åt de andra genom liknelser, för att de med seende ögon inget skall se och med hörande öron inget skall förstå.

Jes. 6:9. Hes. 12:2. Matt. 11:25-26, 13:14.

2 Kor. 3:5, 14.

Mark. 4:12. Joh. 12:40. Apg. 28:26. Rom. 11:8.

11. Detta är vad liknelsen betyder: Säden är Guds ord.

Matt. 13:18. Mark. 4:14.

12. Och det som såddes vid vägen, det är de som hör, men sedan kommer djävulen och tar bort ordet från deras hjärtan, för att de inte skall tro och bli frälsta.

13. Och det som såddes på sten-
grunden, det är de som när de hör tar emot ordet med glädje, men de har ingen rot, de tror till en tid, men då frestelsen kommer avfaller de.

14. Men det som föll bland törnena, det är de som hör och går bort och blir förkvävda av omsorger och rikedom och livets njutningar* och bär inte fullmogen frukt. *KXII: vällust.

Matt. 19:22. Mark. 10:23.

Luk. 18:24. 1 Tim. 6:9.

15. Men det som föll i den goda jorden, det är de som hör ordet och behåller det i ett uppriktigt och gott hjärta och i tålmod bär frukt.

16. Ingen tänder ett ljus och gömmer det under ett kärl eller sätter det under en bänk, utan man sätter det på en ljusstake, för att de som kommer in skall se ljuset.

Matt. 5:15. Mark. 4:21. Luk. 11:33.

17. Ty inget är fördolt, som inte skall

bli uppenbart, och inget är undan-
gömt, som inte skall bli känt och komma i dagen.

Matt. 10:26. Mark. 4:22. Luk. 12:2. Joh. 12:22.
18. Se därför till hur ni hör. Ty den som har, åt honom skall bli givet, och den som inte har, från honom skall tas, också det han menar sig ha.

Matt. 13:12. Matt. 25:29.

Mark. 4:25. Luk. 19:26.

19. Så gick hans mor och hans bröder till honom, men de kunde inte komma fram till honom för folkets skull.

Matt. 12:46, 13:55. Mark. 3:31.

20. Då blev det underrättat och sagt till honom: Din mor och dina bröder står här ute och vill träffa dig.

21. Men han svarade och sade till dem: Min mor och mina bröder är dessa, som hör Guds ord och gör det.

Joh. 15:14.

22. Så hände det sig en dag, att han med sina lärjungar steg i en båt och sade till dem: Låt oss fara över sjön till andra sidan. Och de lade ut.

Matt. 8:23. Mark. 4:35, 36.

23. Och medan de seglade, somnade han. Men en stormvind for ner över sjön och båten fylldes med vatten, så att de var i fara.

24. Då gick de fram och väckte honom och sade: Mästare, Mästare, vi förgås. Då stod han upp och talade strängt* till vinden och vattnets vågor och de stillades och det blev lugnt.

*KXII: näpste.

25. Och han sade till dem: Var är er tro? Men de hade blivit förskräckta och förundrade sig, och sade till varandra: Vem kan då denne vara? Han befaller ju både vindarna och vattnet och de lyder honom.

Job. 26:12. Ps. 107:25, 29.

26. Så for de över till gadareneras

land, som ligger mitt emot Galiléen.

Matt. 8:28. Mark. 5:1.

27. Och då han hade stigit i land, mötte honom en man från staden som sedan en ganska lång tid var besatt av onda andar* och som inte hade några kläder på sig och inte heller bodde i hus, utan bland gravarna.

*KXII: djävulen.

28. Då han fick se Jesus, ropade han och föll ner inför honom och sade med hög röst: Vad har du med mig att göra, Jesus, du den Högste Gudens Son? Jag ber dig, plåga mig inte.

29. För han befalle den orene anden att fara ut ur mannen. Han hade länge plågat honom, och han hade varit bunden med kedjor och fotbojor och hållits i förvar, men han hade slitit sönder bojorna och hade av den onde anden* drivits ut i öknen.

*KXII: djävulen.

30. Då frågade Jesus honom och sade: Vad är ditt namn? Han sade: Legio. Ty många onda andar* hade farit in i honom.

*KXII: djävlar.

31. Och dessa bad honom, att han inte skulle befalla dem att fara ner i avgrunden.

32. Men där gick en ganska stor svinhjord i bet på berget. Då bad de honom, att han skulle tillåta dem att fara in i svinen. Och han tillät dem det.

33. Då for de onda andarna* ut ur mannen och for in i svinen. Och hjorden störtade sig utför branten ner i sjön och drunknade. *KXII: djävlar.

34. Men när de, som vaktade svinen såg vad som hade skett, flydde de och berättade det i staden och ute på landet.

35. Då gick folket ut för att se vad som hade hänt. De kom till Jesus och fann mannen, ur vilken de onda an-

darna* hade blivit utdrivna, sitta vid Jesu fötter, klädd och vid sina sinnen, och de blev förskräckta.

*KXII: djävlar

36. Och de som hade sett det talade också om för dem, hur den besatte hade blivit botad.

37. Och allt folket från trakten där-omkring i gadareernas land bad honom, att han skulle gå bort från dem, för stor fruktan hade kommit över dem. Då steg han i båten och for tillbaka igen.

Ap. 16:39.

38. Men mannen, ur vilken de onda andarna* hade blivit utdrivna, bad honom att han skulle få följa honom. Men Jesus skickade bort honom och sade:

*KXII: djävlar. Mark. 5:18.

39. Vänd tillbaka hem och berätta vilka stora ting Gud har gjort med dig. Och han gick bort och förkunnade i hela staden, de stora ting Jesus hade gjort med honom.

40. Och det hände sig då Jesus kom tillbaka, att folket tog emot honom, eftersom alla väntade på honom.

41. Och se, där kom en man som hette Jairus, vilken var föreståndare för synagogan. Han föll ner för Jesu fötter och bad honom att han skulle komma till hans hus

Matt. 9:18. Mark. 5:22.

42. ty hans enda dotter, omkring tolv år gammal, låg för döden. Men under det han var på väg dit, trängde folket sig in på honom.

43. Och en kvinna, som i tolv år hade haft svåra blödningar och som hade förslösat allt det hon ägde på läkare, men inte kunnat bli botad av någon,

3 Mos. 15:24, 25. Matt. 9:20. Mark. 5:25.

44. närmade sig bakifrån och rörde vid hans mantel, och genast upphörde hennes blödning.

45. Och Jesus sade: Vem var det som rörde vid mig? Då alla nekade, sade Petrus och de som var med honom: Mästare, folket trycker och tränger sig inpå dig, och du säger: Vem rörde vid mig?

46. Då sade Jesus: Någon har rört vid mig, ty jag kände att kraft gick ut ifrån mig.

47. Då kvinnan såg att det som hade skett inte längre var hemligt, kom hon fram bävande och föll ner för honom och berättade inför allt folket, varför hon hade rört vid honom och hur hon genast hade blivit botad.

48. Då sade han till henne: Var vid gott mod min dotter, din tro har frälst dig. Gå i frid.

49. Medan han ännu talade, kom någon från synagogföreståndarens hus och sade till honom: Din dotter är död. Gör inte Mästaren besvär. *Mark. 5:35.*

50. Då Jesus hörde detta, sade han till flickans far: Frukta inte, endast tro, så blir hon frisk.

51. Då han kom fram till huset tillät han ingen att gå in med honom, utom Petrus och Jakob och Johannes samt flickans far och mor.

52. Och alla grät och jämrade sig över henne. Då sade han: Gråt inte, flickan är inte död, utan hon sover.

53. Då hånskrattade de åt honom, väl medvetna om att hon var död.

54. Men han drev ut dem alla och tog henne vid handen och ropade och sade: Flicka, stå upp! *Joh. 11:11, 43.*

55. Och hennes ande återvände och hon stod genast upp, och han befallede att de skulle ge henne något att äta.

56. Och hennes föräldrar blev häpna. Men han förbjöd dem att berätta för någon vad som hade hänt.

9 Kapitlet

Jesus sänder ut sina tolv lärjungar och bespisar fem tusen män. Petrus bekännelse.

Jesus förutsäger sitt lidande, död och uppståndelse. Jesus förklaras och botar en månadssjuk. Lärjungarnas strid om vem som är störst. Samariternas ogästvänlighet. Jesu efterföljd.

Sedan kallade Jesus tillsammans de tolv lärjungarna och gav dem kraft och makt över alla onda andar* och till att bota sjukdomar.

*KXII: djävlar.

Matt. 10:1. Mark. 3:3, 6:7. Luk. 6:13.

2. Och han sände ut dem till att predika Guds rike och till att bota sjuka.

Matt. 10:7.

3. Och han sade till dem: Ta inget med er på vägen, varken stav eller väska eller bröd eller pengar, och ha inte heller två livklädnader.

Matt. 10:9. Mark. 6:8. Luk. 22:35.

4. Och vilket hus ni än besöker, så stanna där tills ni drar vidare därifrån.

Mark. 6:10. Luk. 10:5-6.

5. Och där de inte tar emot er, så gå bort från den staden och skaka också stoffet av era fötter, till ett vittnesbörd mot dem.

Matt. 10:14. Mark. 6:11.

Luk. 10:11. Apg. 13:51. 18:6.

6. Och de gick ut och vandrade omkring i byarna, predikade evangelium och botade sjuka överallt.

7. Då fick Herodes, tetrarken*, höra om allt det som gjordes av honom, och han visste inte vad han skulle tro, ty somliga sade: Det är Johannes som har uppstått från de döda,

*furste över fjärdedelen av ett land.

Matt. 14:1. Mark. 6:14.

8. och andra: Det är Elias, som har visat sig, andra åter: Det är någon av de gamla profeterna, som har uppstått.

9. Men Herodes sade: Johannes har jag halshuggit. Vem är då denne, som

jag hör sådant om? Och han sökte att få se honom.

10. Och apostlarna kom igen och berättade för honom allt det de hade gjort. Då tog han dem med sig och gick avsides till en öde trakt, som ligger vid en stad som kallas Betsaida.

Matt. 14:13. Mark. 6:31, 32. Joh. 6:1.

11. Då folket fick veta detta, gick de efter honom. Och han tog emot dem och talade till dem om Guds rike och botade dem som behövde det.

12. Men dagen började lida mot sitt slut. Då gick de tolv fram till honom och sade: Skicka iväg folket så att de kan gå bort i byarna och gårdarna här omkring och skaffa sig härbärke och få sig mat, eftersom vi är här i en öde trakt.

Matt. 14:15. Mark. 6:35. Joh. 6:5f.

13. Han sade till dem: Ge ni dem att äta. Då sade de: Vi har inte mer än fem bröd och två fiskar, om vi inte skall gå bort och köpa mat till allt detta folk.

14. Ty de var omkring femtusen män. Då sade han till sina lärjungar: Låt dem slå sig ner i grupper, omkring femtio i varje.

15. Och de gjorde så och lät dem alla slå sig ner.

16. Då tog han de fem bröden och de två fiskarna och lyfte upp sina ögon mot himlen och välsignade dem, och bröt bröden och gav åt sina lärjungar för att de sedan skulle lägga fram för folket.

17. Och alla åt och blev mätta. Sedan tog man upp de stycken som hade blivit över efter dem, tolv korgar.

18. Och det hände sig, att då han var ensam och bad, var hans lärjungar hos honom. Och han frågade dem och sade: Vem säger folket att jag är?

Matt. 16:13. Mark. 8:27.

19. Då svarade de och sade: Johan-

nes Döparen, andra säger Elia, och andra att det är någon av de gamla profeterna som har uppstått.

Matt. 14:2. Mark. 6:14.

20. Då sade han till dem: Vem säger då ni mig vara? Petrus svarade och sade: Du är Guds Smorde*.

*Kristus. Joh. 6:69.

21. Då förbjöd han dem strängt att säga detta till någon.

22. Och han sade: Människosonen måste lida mycket, och förkastas av de äldste och översteprästererna och de skriftlärdar och dräpas, men på tredje dagen skall han uppstå igen.

Matt. 16:21. Mark. 8:31. Luk. 18:31.

23. Och han sade till dem alla: Den som vill efterfölja mig, han måste förneka sig själv och ta sitt kors på sig var dag och följa mig.

Matt. 10:38, 16:24. Mark. 8:34. Luk. 14:27.

24. Ty den som vill bevara sitt liv han skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han skall rädda det.

Matt. 10:39, 16:25. Mark. 8:35.

Luk. 17:33. Joh. 12:25.

25. Och vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen, men fördärvar eller förlorar sig själv?

26. Ty den som skäms för mig och mina ord, honom skall Människosonen skämmas för, då han kommer i sin och sin Faders och de heliga änglarnas härlighet.

Matt. 10:33. Mark. 8:38.

Luk. 12:9. 2 Tim. 2:12. 1 Joh. 2:23.

27. Men jag säger er i sanning: Det är några av dem som står här, som inte skall smaka döden, förrän de fått se Guds rike.

Matt. 16:28. Mark. 9:1.

28. Så hände det sig, ungefär åtta dagar efter det att han hade sagt dessa ord, att han tog Petrus och Johannes och Jakob med sig och gick upp på berget för att be.

Matt. 17:1. Mark. 9:2.

29. Och vid det han bad, blev hans ansikte förvandlat och hans kläder blev skinande vita.

30. Och se, två män talade med honom och dessa var Mose och Elia.

31. De visade sig i härlighet och talade om hans bortgång, som han skulle fullborda i Jerusalem.

32. Men Petrus och de som var med honom var nertyngda av sömn. Då de vaknade upp, såg de hans härlighet och de två männen som stod hos honom.

Dan. 8:18, 10:9.

33. Och det hände sig, att då dessa skulle skiljas från honom, sade Petrus till Jesus: Mästare, här är oss gott att vara, låt oss göra tre hyddor, en åt dig och en åt Mose och en åt Elia. Han visste inte själv vad han sade.

34. Och vid det han så talade, kom en sky och överskuggade dem, och de blev förskräckta, när de kom in i skyn.

35. Och en röst hördes ur skyn, som sade: Denne är min älskade Son, hör honom!

5 Mos. 18:19. Jes. 42:1. Matt. 3:17.

Matt. 17:5. Mark. 1:11, 9:7. Luk. 3:22.

Apg. 3:22. Kol. 1:13. 2 Pettr. 1:17.

36. Och i detsamma som rösten hördes, fann de Jesus vara ensam. Och de teg och berättade inte för någon vid den tiden något av vad de hade sett.

Matt. 17:9. Mark. 9:9.

37. Så hände sig dagen därefter, då de gick ner från berget, att mycket folk mötte honom.

Mark. 9:14.

38. Och se, en man ur folkhopen ropade och sade: Mästare jag ber dig, se till min son, ty han är mitt enda barn.

Matt. 17:14.

39. Se, en ande griper honom, och han skriker genast, och anden sliter honom så att han tuggar fradga. Och med knapp nöd går den från honom,

sedan den har misshandlat honom.

40. Och jag bad dina lärjungar att de skulle driva ut honom, men de kunde inte.

41. Då svarade Jesus och sade: O du otrogna och fördärvade släkte, hur länge skall jag vara hos er och stå ut med er? För hit din son.

42. Och medan han ännu var på väg fram, kastade den onde anden omkull honom och slet och ryckte honom. Men Jesus talade strängt* till den orene anden och botade pojken och gav honom tillbaka till hans far.

*KXII: näpste.

43. Och alla häpnade över Guds stora makt. Då alla förundrade sig över allt det han gjorde, sade han till sina lärjungar:

44. Ta emot dessa ord i era öron: Människosonen skall bli överlämnad i människors händer.

Matt. 16:21, 17:22. Mark. 9:31. Luk. 24:7.

45. Men de förstod inte det han sade, och det var fördolt för dem, så att de inte kunde förstå det, och de fruktade att fråga honom om det som han sagt.

Mark. 9:32. Luk. 2:50, 18:34.

46. Och bland dem uppstod en tanke, vilken som var störst bland dem.

Matt. 18:1. Mark. 9:33, 34. Luk. 22:24.

47. Då Jesus såg deras hjärtans tankar, tog han ett barn och ställde det bredvid sig

48. och sade till dem: Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst bland er alla, han skall vara störst.

Matt. 18:5, 23:11. Mark. 9:37.

Luk. 10:16. 14:11, 18:14. Joh. 13:20.

49. Då svarade Johannes och sade: Mästare, vi såg en som drev ut onda andar* i ditt namn, och vi förbjöd ho-

nom det, eftersom han inte följer med oss.

*KXII: djävlar. Mark. 9:38.

50. Men Jesus sade till honom: Förbjud honom inte, ty den som inte är mot oss, han är för oss.

Matt. 12:30. Mark. 9:40. Luk. 11:23.

51. Och det hände sig att då tiden var fullbordad, då han skulle bli upptagen, att han vände sitt ansikte mot Jerusalem för att gå dit.

Mark. 16:19. Apg. 1:2.

52. Och han sände bud framför sig, och de gick iväg och kom in i en samaritisk by för att förbereda åt honom.

53. Men folket där tog inte emot honom, eftersom han hade vänt sitt ansikte för att gå mot Jerusalem.

Joh. 4:4, 9.

54. Då hans lärjungar Jakob och Johannes såg det, sade de: Herre, vill du att vi skall kalla ner eld från himlen och förtära dem som också Elia gjorde?

2 Kon. 1:10, 12.

55. Men Jesus vände sig om och tillrättvisade dem och sade: Ni vet inte av vilken ande ni är.

56. Ty Människosonen har inte kommit för att förgöra människosjälar, utan för att frälsa dem. Och de gick till en annan by.

Joh. 3:17, 12:47.

57. Och det hände sig, att medan de gick på vägen, sade någon till honom: Jag vill följa dig, varhelst du går, Herre.

Matt. 8:19.

58. Jesus sade till honom: Rävorna har lyor och fåglarna under himlen nästen, men Människosonen har inte någon plats där han kan vila sitt huvud.

59. Men han sade till en annan: Följ mig. Då sade han: Herre, låt mig först gå bort och begrava min far.

Matt. 8:21-22.

60. Då sade Jesus till honom: Låt de

döda begrava sina döda, men gå du och förkunna Guds rike.

61. Och en annan sade: Herre, jag vill följa dig, men låt mig först gå och ta farväl av dem som är i mitt hus.

1 Kon. 19:20.

62. Jesus sade till honom: Den som sätter sin hand till plögen och ser sig tillbaka, han är inte lämpad för Guds rike.

10 Kapitlet

Jesus sänder ut sjuttio lärjungar. Den barmhärtige samariten. Marta och Maria.

Sedan utsåg Herren sjuttio andra och sände ut dem framför sig, två och två, till varje stad och ort, dit han själv tänkte komma.

2. Och han sade till dem: Skörden är stor, men arbetarna är få, be därför skördens Herre, att han sänder ut arbetare till sin skörd.

Matt. 9:37. Joh. 4:35. 2 Thess. 3:1.

3. Gå ut. Se, jag sänder er såsom lamm mitt bland vargar.

Matt. 10:16.

4. Bär ingen penningpung, ingen lädersäck, inte heller sandaler, och hälsa inte på någon under vägen.

Matt. 10:9. Mark. 6:8.

Luk. 9:3, 22:35. 2 Kon. 4:29.

5. Men i vilket hus ni än kommer in i, så säg först: Frid vare över detta hus.

Matt. 10:12. Mark. 6:10.

6. Och om där finns ett fridens barn, så skall er frid vila över honom, om inte, så skall den vända tillbaka över er.

7. Stanna i det huset, ät och drick vad de har att ge, för arbetaren är värd sin lön. Gå inte från hus till hus.

3 Mos. 19:13. 5 Mos. 24:14, 25:4.

Matt. 10:11. 1 Kor. 9:4. 1 Tim. 5:18.

8. Och när ni kommer in i en stad,

där de tar emot er, åt vad som sätts fram åt er,

9. och bota de sjuka som finns där och säg till dem: Guds rike har kommit er nära.

Matt. 3:2, 4:17.

10. Men när ni kommer in i en stad, där de inte tar emot er, så gå ut på dess gator och säg:

Matt. 10:14. Mark. 6:11.

Luk. 9:5. Apg. 13:51, 18:6.

11. Det stoft som fastnat vid oss från er stad, skakar vi av oss åt er. Men det skall ni veta, att Guds rike har kommit er nära.

12. Jag säger er, att det för Sodom skall bli lindrigare på den dagen än för den staden.

13. Ve dig, Korasin! Ve dig, Betsaida! Ty hade sådana kraftgärningar blivit gjorda i Tyrus och Sidon, som blivit gjorda i er, så hade de för länge sedan suttit i säck och aska och omvänt* sig.

*KXII: gjort syndabättring.

Alt. övers.: gjort sinnesändring, ångrat sig.

Matt. 11:21.

14. Men det skall också bli lindrigare för Tyrus och Sidon vid domen än för er.

15. Och du Kapernaum, som har varit upphöjt ända till himlen, du skall bli nerstörtad ända till helvetet.

16. Den som hör er, han hör mig, och den som föraktar er, han föraktar mig. Och den som föraktar mig, han föraktar honom som har sänt mig.

Matt. 10:40. Mark. 9:39.

Luk. 9:48. Joh. 13:20. 1 Thess. 4:8.

17. Och de sjuttio kom tillbaka med glädje och sade: Herre, också de onda andarna* är oss underdåniga i ditt namn.

*KXII: djävlar.

18. Då sade han till dem: Jag såg Satan falla ner från himlen såsom en blix.

Upp. 12:8-9.

19. Se, jag har gett er makt att trampa

på ormar och skorpioner och på fiendens hela styrka, och inget skall på något sätt kunna göra er skada.

Mark. 16:18. Apg. 28:5.

20. Dock, gläd er inte över att andarna är er underdåniga, utan gläd er över att era namn är skrivna i himlen.

21. I samma stund fröjdade sig Jesus i anden och sade: Jag prisar dig, Fader, himlens och jordens Herre, att du har dolt detta för de visa och kloka, men uppenbarat det för de små. Ja Fader, så har varit välbehagligt för dig.

Jes. 29:14. Matt. 11:25. 1 Kor. 1:19, 26, 2:6, 7.

22. Allt har överlämnats åt mig av min Fader. Och ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, inte heller vem Fadern är, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara det för.

Ps. 8:7. Matt. 11:27, 28:18. Joh. 1:18, 3:35,

6:46, 10:15, 14:8-9. 17:2. 1 Kor. 15:27.

Ef. 1:21-22. Fil. 2:9. Hebr. 2:8.

23. Och han vände sig till sina lärjungar när de var ensamma och sade: Saliga är de ögon, som ser det ni ser.

Matt. 13:16.

24. För jag säger er: Många profeter och kungar önskade att se det ni ser, och fick dock inte se det, och höra det ni hör, och fick dock inte höra det.

1 Petr. 1:10.

25. Och se, en laglörd stod upp och frestade honom, och sade: Mästare, vad skall jag göra för att få ärva evigt liv?

Matt. 22:35. Mark. 10:17, 12:28.

26. Då sade han till honom: Vad är skrivet i lagen? Hur läser du?

27. Han svarade och sade: Du skall älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av all din kraft och av allt ditt förstånd, och din nästa såsom dig själv.

3 Mos. 19:18. 5 Mos. 6:5, 10:12, 30:6.

Rom. 13:9. Gal. 5:14. Jak. 2:8.

28. Då sade han till honom: Rätt svarade du. Gör det, så får du leva.

³ Mos. 18:5. Hes. 20:11, 13.

29. Då ville han rättfärdiga sig själv och sade till Jesus: Vem är då min nästa?

30. Jesus svarade och sade: En man var på väg ner från Jerusalem till Jeriko och råkade ut för rövare och de slet av honom hans kläder och misshandlade honom och gick därifrån och lät honom ligga halvdöd.

31. Så hände det sig, att en präst kom ner samma väg och då han fick se honom, gick han förbi honom.

32. På samma sätt kom också en levit. Då han kom till det stället, gick han fram och såg på honom och gick sedan vidare.

33. Men en samarit, som reste samma väg, kom också dit där han låg. Och när han såg honom, förbarmade han sig över honom,

34. och gick fram till honom, förband och gjöt olja och vin i hans sår. Sedan lade han honom på sitt riddjur och förde honom till ett härbärge och skötte om honom.

35. Dagen därpå då han skulle dra vidare, tog han fram två denarer* och gav dem till värden och sade till honom: Sköt om honom, och vad du mer kostar på honom skall jag betala dig, när jag kommer tillbaka.

*En denar motsvarar en dagslön.

36. Vem av dessa tre, anser du, har varit den mannens nästa, som hade råkat ut för rövare?

37. Han svarade: Den som visade honom barmhärtighet. Då sade Jesus till honom: Gå du och gör på samma sätt.

38. Men det hände sig, att medan de vandrade, gick han in i en by, och en kvinna vid namn Marta tog emot honom i sitt hus.

Job. 11:1, 12:1.

39. Och hon hade en syster som hette Maria. Hon satte sig vid Jesu fötter och hörde på hans ord.

Apg. 22:3.

40. Men Marta var mycket upptagen med allt betjärande. Och hon gick fram och sade: Herre, frågar du inte efter att min syster låter mig tjäna ensam? Så säg till henne nu att hon hjälper mig.

41. Jesus svarade och sade till henne: Marta, Marta, du har omsorg och bekymmer om mycket.

42. Men endast ett är nödvändigt. Maria har valt ut den goda delen, vilken inte skall tas ifrån henne.

11 Kapitlet

Jesus undervisar om bönen. Jesus driver ut en ond ande. Judarnas bitterhet mot Jesus. Han anklagar de skriftilärda och fariséerna.

Och det hände sig, då han var på ett ställe och bad och hade avslutat sin bön, att en av hans lärjungar sade till honom: Herre, lär oss att be såsom också Johannes lärde sina lärjungar.

2. Då sade han till dem: När ni ber, så säg: Fader vår, som är i himlarna, helgat varde ditt namn, tillkomme ditt rike. Ske din vilja, såsom i himlen, så ock på jorden.

Matt. 6:5, 9f.

3. Giv oss alltid vårt dagliga bröd,
4. och förlåt oss våra synder, ty också vi förlåter alla som är oss skyldiga. Och inled oss inte i frestelse, utan fräls oss ifrån ondo.

5. Och han sade till dem: Om någon av er har en vän, och han går till honom mitt i natten och säger till ho-

nom: Käre vän, låna mig tre bröd,

Luk. 11:1.

6. ty min vän har kommit resande till mig och jag har ingenting att sätta fram åt honom

7. och den andre som är innanför, svarar och säger: Gör mig inte besvär. Dörren är redan stängd, och mina barn har gått till sängs med mig. Jag kan inte stå upp och ge dig något.

8. Men säger jag er: Om han än inte står upp och ger honom det därför att han är hans vän, så kommer han likväl, därför att den andre är så enträgen, att stå upp och ge honom så mycket han behöver.

9. Likaså säger också jag er: Be och det skall bli er givet, sök och ni skall finna, klappa på och det skall öppnas för er.

Matt. 7:7, 21:22. Mark. 11:24. Joh. 14:13, 15:7, 16:23-24. 1 Joh. 3:22. Jak. 1:5, 6.

10. Ty var och en som ber, han får och den som söker, han finner och för den som klappar, skall det öppnas.

11. Vem bland er är den far, som när hans son ber honom om ett bröd, ger honom en sten eller när han ber om en fisk, ger honom en orm i stället för en fisk,

Matt. 7:9.

12. eller om han ber om ett ägg, räcker honom en skorpion?

13. Om nu ni, som är onda, vet hur ni skall ge era barn goda gåvor, hur mycket mer skall inte er himmelske Fader ge den Helige Ande åt dem som ber honom?

14. Och han drev ut en ond ande* som var dövstum. Och när den onde anden** var utdriven, talade den dövs-tumme, och folket förundrade sig.

*KXII: djävul, **djävulen.

Matt. 9:32, 12:22.

15. Men några av dem sade: Han dri-

ver ut onda andar* med Beelsebul, de onda andarnas** furste.

*KXII: djävlar, **djävlarnas.

Matt. 12:24. Mark. 3:22.

16. Och andra frestade honom och begärde ett tecken från himlen av honom.

Matt. 12:38, 16:1.

17. Men eftersom han förstod deras tankar, sade han till dem: Vart och ett rike, som kommer i strid med sig själv blir ödelagt, och hus faller på hus.

Matt. 12:25. Mark. 3:24.

18. Är nu även Satan i strid med sig själv, hur kan då hans rike bestå? Ni säger ju, att jag driver ut onda andar^t med Beelsebul.

19. Men om jag driver ut onda andar^t med Beelsebul, med vem driver då era barn ut dem? Därför skall de vara era domare.

20. Men om jag driver ut onda andar^t med Guds finger, så har Guds rike kommit till er.

21. Då en stark man, fullt väpnad, bevakar sin gård, får det som han äger vara i fred.

Matt. 12:29.

22. Men om en starkare kommer över honom och övervinner honom, så tar han ifrån honom alla vapen som han förtröstade på, och delar hans byte.

Jes. 53:12. Kol. 2:15.

23. Den som inte är med mig, han är emot mig, och den som inte församlar med mig, han förskingrar.

Matt. 12:30.

24. När den orene anden går ut ur en människa, vandrar han omkring i torra trakter, söker efter vila och finner ingen. Då säger han: Jag vill vända tillbaka till mitt hus, som jag gick ut ifrån.

Matt. 12:43.

25. Och när han kommer dit, finner han det städat och pyntat.

26. Då går han iväg och tar med sig

*KXII: djävlar.

sju andra andar, som är värre än han själv, och de går in där och bor där, och för den människan blir det sista värre än det första.

Joh. 5:14. Hebr. 6:4, 10:26. 2 Petr. 2:20.

27. Och det hände sig då han sade detta, att en kvinna höjde sin röst ibland folket och sade till honom: Salig är det moderliv som har burit dig, och de bröst, som du har ammat av.

28. Men han sade: Ja, saliga är de som hör Guds ord och tar vara på det.

Matt. 7:21. Rom. 2:13. Jak. 1:22.

29. Men då folket strömmade till, började han tala och sade: Detta är ett ont släkte. Det begär tecken, men inget annat tecken skall ges åt det än profeten Jonas tecken.

Jon. 2:1. Matt. 12:39, 16:4.

30. Ty såsom Jona var ett tecken för nineviterna, så skall också Människosonen vara ett tecken för detta släkte.

31. Drottningen av Söderlandet skall stå upp vid domen tillsammans med männen av detta släkte och fördöma dem, för hon kom från jordens ända för att höra Salomos visdom, och se, här är förmer än Salomo.

1 Kon. 10:1. 2 Krön. 9:1. Matt. 12:42.

32. Män från Nineve skall stå upp vid domen med detta släkte och fördöma det, ty de omvände* sig vid Jonas predikan, och se, här är mer än Jona.

*KXII: gjorde bättring. Alt. övers.:

gjorde sinnesändring, ångrade sig. Jon. 3:5.

33. Ingen tänder ett ljus och sätter det i något hemligt rum eller under skäppan*, utan på ljusstaken, för att de som kommer in skall se ljuset.

*Ett sädesmått av trä.

Matt. 5:15. Mark. 4:21. Luk. 8:16.

34. Kroppens ljus är ögat. När ditt öga är friskt, så blir också hela din

kropp ljus, men när det är ont, så är också din kropp i mörker. Matt. 6:22.

35. Se därför till, att ljuset som är i dig inte är mörker.

36. Om nu hela din kropp är helt och hållet ljus, och inte har någon del i mörker så är den helt och hållet ljus, såsom när ett ljus lyser på dig med klart sken.

37. När han talade, bad en farisé att han skulle äta med honom. Då gick han in och satte sig till bords.

38. Men då fariséen såg att han inte tvättade sig innan han gick till bords, förundrade han sig. Mark. 7:3.

39. Då sade Herren till honom: Ni fariséer gör det yttre av dryckeskärlet och fatet rent, medan ert inre är fullt av rofferi och ondska.

Matt. 23:25, 26. Tit. 1:15.

40. Ni dårar, den som gjorde det yttre har han inte också gjort det inre?

41. Ge i stället som allmosa* det som är inuti, och se, då är allt rent för er.

*barmhärtighetsgåva.

Jes. 58:7. Luk. 12:33.

42. Men ve er, ni fariséer, ty ni ger ticonde av mynta och ruta* och alla slags kryddväxter, men domen och Guds kärlek bryr ni er inte om. Detta borde ni göra, utan att försumma det andra.

*En starkt doftande kryddväxt. 4 Mos. 18:21.

1 Sam. 15:22. Hos. 6:6. Mik. 6:8.

Matt. 9:13, 12:7, 23:23.

43. Ve er, ni fariséer, för ni älskar de främsta platserna i synagogorna och vill bli hälsade på torget.

Matt. 23:6. Mark. 12:38. Luk. 20:46.

44. Ve er ni skrifflärda och fariséer, ni hycklare, ty ni är som gravar som inte syns, som människorna trampar på utan att veta om det. Matt. 23:27.

45. Då svarade en av de laglärda och sade till honom: Mästare, med dessa ord förolämpar du också oss.

46. Då sade han: Ve också er, ni laglärda, för ni lägger på människorna bördor som är svåra att bära, men själva vill ni inte med ett enda finger röra vid bördorna!

Jes. 10:1. Matt. 23:4. Apg. 15:10.

47. Ve er, ni som bygger upp profeternas gravar, som era fäder dödade.

Matt. 23:29.

48. Alltså vittnar ni om att ni gillar era fäders gärningar, ty de dödade dem och ni bygger deras gravar.

49. Därför har också Guds vishet sagt: Jag skall sända profeter och apostlar till dem, och somliga av dem skall de döda och förfölja,

Jer. 7:25, 25:4. Matt. 23:34. Luk. 10:3. Joh. 16:2. Apg. 7:51-52. 2 Kor. 4:8 f. Hebr. 11:36.

50. för att av detta släkte skall alla profeters blod utkrävas, som är utgjutet från världens skapelse,

Matt. 23:35.

51. från Abels blod till Sakarias blod, som dödades mellan altaret och templet. Ja, jag säger er: Det skall bli utkrävt av detta släkte.

1 Mos. 4:8. 2 Krön. 24:20-21.

52. Ve er, ni laglärda för ni har tagit bort nyckeln till kunskapen! Själva har ni inte gått in, och den som ville gå in har ni hindrat.

Matt. 23:13.

53. När han sade detta till dem, började de skriftlärda och fariséerna att sätta hårt åt honom och med list fråga ut honom om många saker,

54. och de lurpassade på honom för att fånga något från hans mun, som de kunde anklaga honom för.

12 Kapitlet

Jesus varnar för fariséernas surdeg, för synd mot den Helige Ande, för girighet och världslig omsorg, uppmanar till vaksambet, trohet och försonlighet.

När nu oräkneligt mycket folk var församlat, så att de trampade på varandra, började han säga till sina lärjungar: Framför allt ta er till vara för fariséernas surdeg, vilket är hyckleri.

Matt. 16:6. Mark. 8:15.

2. Ingenting är dolt, som inte skall bli uppenbarat, och ingenting är gömt, som inte skall bli känt.

Job 12:22. Matt. 10:26. Mark. 4:22. Luk. 8:17.

3. Vad ni därför har sagt i mörkret, det skall bli hört i ljuset, och det ni har talat i örat i kamrarna, det skall bli predikat på taken.

4. Men jag säger er mina vänner: Frukta inte för dem som dödar kroppen och sedan inte har makt att göra något mer. Jer. 1:8. Matt. 10:28. 1 Petr. 3:14.

5. Men jag skall visa er vem ni skall frukta för: Frukta för honom som sedan han har dödat också har makt att kasta i helvetet. Ja, jag säger er: För honom skall ni frukta.

6. Säljs inte fem sparvar för två kopparmynt*? Och inte en av dem är glömd inför Gud.

*grek. as. Motsvarar 1/16 denar.

Matt. 10:29.

7. Men på er är också alla huvudhåren räknade. Frukta därför inte. Ni är mer värda än många sparvar.

1 Sam. 14:45. 2 Sam. 14:11. 1 Kon. 1:52.

Luk. 21:18. Apg. 27:34.

8. Men jag säger er: Den som bekänner mig inför människorna, honom skall också Människosonen bekänna inför Guds änglar.

Matt. 10:32. Mark. 8:38.

Luk. 9:26. 2 Tim. 2:12. 1 Joh. 2:23.

9. Men den som förnekar mig inför människorna, han skall också bli förnekad inför Guds änglar.

10. Och om någon talar något mot Människosonen, så skall det bli honom förlåtet, men den som hädar den Helige Ande, honom skall det inte bli förlåtet. Matt. 12:31. Mark. 3:28. 1 Joh. 5:16.

11. När de nu drar er fram inför synagogor och överheter och myndigheter, så ha inte några bekymmer för hur ni skall svara eller vad ni skall säga. Matt. 10:19. Mark. 13:11. Luk. 21:14.

12. Ty den Helige Ande skall i samma stund lära er vad ni skall säga.

13. Då sade en i folkhopen till honom: Mästare, säg till min bror att han delar arvet med mig.

14. Men han sade till honom: Människa, vem har satt mig till domare eller skiftesman över er?

15. Och han sade till dem: Se till att ni tar er till vara för girighet, för en människas liv hänger inte på att hon har många ägodelar. 1 Tim. 6:7-8.

16. Och han framställde en liknelse för dem och sade: Det var en rik man, vars åker bar rik skörd.

17. Då tänkte han vid sig själv och sade: Vad skall jag göra? Ty jag har inte rum nog för att samla in min skörd.

18. Och han sade: Detta vill jag göra: Jag vill riva omkull mina lador och bygga upp större, och där skall jag samla in all min gröda och mina ägodelar.

19. Och jag skall säga till min själ: Själ, du har förvarat mycket gott för många år. Ge dig nu ro, ät, drick och var glad. Pred. 11:9. 1 Kor. 15:32. Jak. 5:5.

20. Men Gud sade till honom: Du dåre, i denna natt skall din själ utkrä-

vas av dig. Vem skall då få det du har gjort i ordning?

Job 20:22. 27:8. Ps. 39:7. Ps. 52:7. Jer. 17:11.

21. Så går det med den som samlar skatter åt sig själv, men inte är rik inför Gud. 1 Tim. 6:9, 18.

22. Och han sade till sina lärjungar: Därför säger jag er: Ha inte några bekymmer för ert liv, vad ni skall äta eller för er kropp, vad ni skall klä er med.

Ps. 55:23. Matt. 6:25. Fil. 4:6. 1 Petr. 5:7.

23. Livet är mer än maten, och kroppen mer än kläderna.

24. Se på korparna: De sår inte, inte heller skördar de, de har varken förrådshus eller lada, och likväl föder Gud dem. Hur mycket mer värda är inte ni än fåglarna?

Job 39:3. Ps. 147:9. Matt. 10:31.

25. Vem av er kan med sin omsorg lägga en aln till sin livslängd*?

*KXII: längd. Matt. 6:27.

26. Förmår ni nu inte ens det som är minst, varför då bekymra er för det övriga?

27. Se på liljorna, hur de växer, de arbetar inte och inte heller spinner de. Men jag säger er: Inte ens Salomo i all sin härlighet var så klädd som en av dem.

28. Kläder nu Gud så gräset på marken, vilket i dag står och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer skall han då inte klä er, ni klentrogna.

29. Sök därför inte efter vad ni skall äta eller dricka, och var inte oroliga*.

*KXII: far inte i höjden.

30. Efter allt detta söker hedningarna i världen, men er Fader vet att ni behöver detta.

31. Utan sök efter Guds rike, så skall allt detta andra tillfalla er.

1 Kon. 3:13. Ps. 37:25.

32. Frukta inte du lilla hjord, ty det är er Faders goda vilja att ge er riket.

Matt. 11:25, 26.

33. Sälj vad ni har och ge allmosor*. Gör er penningpungar som inte föråldras, en oförgänglig skatt i himlen, dit ingen tjuv når och där ingen mal förstör. *Se Luk. 11:41. Matt. 6:20. 19:21.

Luk. 16:9. Apg. 2:45. 4:34. 1 Tim. 6:19.

34. Ty där er skatt är, där kommer också ert hjärta att vara.

35. Låt era länder* vara omgjordade och era lampor brinnande.

*höft. Ef. 6:14. 1 Petr. 1:13.

36. Och var ni lika människor som väntar på sin herre, när han återvänder från bröllopet, så att de genast kan öppna för honom, när han kommer och klappar på.

37. Saliga är de tjänare, som deras herre finner vakande då han kommer. Sannerligen säger jag er: Han skall omgjorda sig och låta dem ligga till bords, och han skall gå fram och tjäna dem.

38. Och om han kommer i den andra nattvåken eller i den tredje och finner dem göra så, saliga är de tjänarna.

Matt. 24:42.

39. Men detta skall ni veta, att om husägaren visste vilken stund tjuven skulle komma, så skulle han ju vaka och inte tillåta att någon bröt sig in i hans hus.

Matt. 24:43. 1 Thess. 5:2.

2 Petr. 3:10. Upp. 3:3. 16:15.

40. Därför var också ni redo, ty i den stund som ni inte tänker er, skall Människosonen komma.

Matt. 24:44. 25:13. Mark. 13:33.

Luk. 21:34. 1 Thess. 5:6.

41. Då sade Petrus till honom: Herre, talar du denna liknelse till oss eller till alla?

42. Herren svarade: Var finner man en trogen och klok förvaltare, som hans herre kan sätta över sitt husfolk, för att i rätt tid ge dem deras bestämda kost? Matt. 24:45. 25:14, 21. 1 Kor. 4:2.

43. Salig är den tjänaren, som hans herre finner göra så, då han kommer.

44. Sannerligen säger jag er: Han skall sätta honom över allt det han äger.

45. Men om den tjänaren säger i sitt hjärta: Det dröjer innan min herre kommer igen, och han börjar slå tjänarna och tjänarinnorna och äta och dricka, så att han blir drucken,

46. så skall den tjänarens herre komma en dag, då han inte väntar det, och en stund då han inte vet det och han skall hugga honom i stycken och skall ge honom hans lott bland de otrogna.

Matt. 24:51.

47. Och den tjänaren som visste sin herres vilja och inte beredde sig och inte gjorde efter hans vilja, han skall straffas med många slag. Jak. 4:17.

48. Men den som inte visste den och ändå gjorde det som förtjänar slag, han skall straffas med få slag. Den åt vilken mycket är givet, av honom skall mycket bli utkrävt, och den åt vilken mycket är anförtrott, av honom skall bli fordrat desto mer.

49. Jag har kommit för att tända en eld på jorden, och hur gärna vill jag inte att den redan brann?

50. Men jag måste döpas med ett dop, och hur ängslas jag inte till dess att det blir fullbordat!

Matt. 20:22. Mark. 10:38.

51. Tror ni, att jag har kommit för att sända fred på jorden? Nej, säger jag er, utan snarare splittring.

Matt. 10:34.

52. Ty härefter skall fem i ett hus vara splittrade mot varandra, tre mot två, och två mot tre.

53. En far mot sin son, och sonen mot sin far, en mor mot sin dotter, och dottern mot sin mor, en svärmor mot sin

sonhustru, och sonhustrun mot sin svärmor.

Mik. 7:6. Matt. 10:35.

54. Han sade också till folket: När ni får se ett moln stiga upp i väster, säger ni genast: Det kommer regn, och det blir så.

Matt. 16:2.

55. Och när det blåser sydlig vind, säger ni: Det blir varmt, och det blir så.

56. Ni hycklare, himlens och jordens utseende förstår ni att tyda. Varför tyder ni då inte den här tiden?

57. Varför dömer ni inte också av er själva vad som är rätt?

58. När du nu går med din motpart till en överhetsperson, så vinnlägg dig om att under vägen förlika dig med honom, så att han inte drar dig fram inför domaren, och domaren överlämnar dig åt rättstjänaren, och rättstjänaren kastar dig i fängelse.

Ords. 25:8. Matt. 5:25.

59. Jag säger dig: Du skall inte komma ut därifrån, förrän du har betalat den sista skärven*.

*grek. lepton. Judarnas minsta myntenhet. Motsvarar en åttondels ass.

13 Kapitlet

Jesus kallar till omvändelse, framställer liknelsen om fikonsträdet, botar en kvinna på sabbaten, framställer liknelsen om Guds rike, klagar över Jerusalem.

Vid samma tillfälle kom några som berättade för honom om de galiléer, vilkas blod Pilatus hade blandat med deras offer.

2. Då svarade Jesus och sade till dem: Tror ni, att dessa galiléer var större syndare än alla andra galiléer, eftersom de fick lida sådant?

3. Nej, säger jag er, men om ni inte

omvänder* er, skall ni alla på samma sätt förgås.

*KXII: bättren er.

Alt. övers: gör sinnesändring, ångrar er.

4. Eller de arton, som tornet i Siloam föll på och dödade, menar ni att de var mera syndiga än alla andra människor som bor i Jerusalem?

5. Nej, säger jag er, men om ni inte omvänder* er, skall ni alla på samma sätt förgås.

*KXII: bättren er.

Alt. övers: gör sinnesändring, ångrar er.

6. Och han framställde denna liknelse: En man hade ett fikonsträd planterat i sin vingård och han kom och sökte frukt på det, men fann ingen.

Jes. 5:2. Matt. 21:19.

7. Då sade han till vingårdsmannen: Se, nu i tre år har jag kommit och sökt frukt på detta fikonsträd, men jag finner ingen. Hugg bort det. Varför skall det också få suga ut jorden?

8. Han svarade och sade till honom: Herre, låt det stå också i detta år, för att jag må gräva omkring det och göda det.

9. Kanske det då skall bära frukt. Om inte, skall du därefter hugga bort det.
10. Och han undervisade på sabbaten i en synagoga.

11. Och se, där var en kvinna som i arton år hade haft en sjukdomsande, och hon var så hopkrympt, att hon inte förmådde räta på sig.

12. När Jesus fick se henne, kallade han henne till sig och sade till henne: Kvinna, du är fri från din sjukdom,
13. och han lade händerna på henne, och genast rätade hon på sig och prisade Gud.

14. Men synagogsföreståndaren som var vred över att Jesus botade på sabbaten, svarade och sade till folket: Det är sex dagar, på vilka man bör arbeta. På dem må ni alltså komma och låta

hela er, men inte på sabbatsdagen.

2 Mos. 20:9. 5 Mos. 5:13. Hes. 20:12.

15. Då svarade Herren honom och sade: Du hycklare, löser inte var och en av er på sabbaten sin ox eller åsna från krubban och leder dem bort för att vattnas?

Matt. 12:1, 11. Mark. 3:2.

Luk. 6:7. 14:5. Joh. 7:23.

16. Skulle man då inte få lösa från denna boja på sabbaten, denna Abrahams dotter som Satan har hållit bunden, se, i arton år?

17. Och då han sade detta skämdes alla hans motståndare, och allt folket gladdes sig över alla de underbara gärningar som gjordes av honom.

18. Så sade han då: Vad är Guds rike likt? Och vid vad skall jag likna det?

19. Det är likt ett senapskorn, som en man tog och sädde i sin örtagård. Och det växte och blev ett stort träd, och fåglarna under himlen byggde sina bon på dess grenar.

Matt. 13:31. Mark. 4:30.

20. Och åter sade han: Vid vad skall jag likna Guds rike.

21. Det är likt en surdeg, som en kvinna tog och blandade in tre skäppor* mjöl, till dess alltsammans blev syrat.

*Ett sädesmått av trä. Matt. 13:33.

22. Och han vandrade genom städer och byar och undervisade på sin färd mot Jerusalem.

Matt. 9:35. Mark. 6:6. Luk. 9:51.

23. Och någon sade till honom: Herre, är de få som blir frälsta? Då sade han till dem:

24. Kämpa för att komma in genom den trånga porten. Ty många, säger jag er, skall söka att komma in och skall dock inte kunna det.

Matt. 7:13.

25. Om husets herre har stått upp och stängt dörren, och ni står utanför och börjar klappa på dörren och säger:

Herre, Herre, öppna för oss, så skall han svara och säga till er: Jag vet inte varifrån ni är.

Matt. 7:21, 25:11, 12.

26. Då skall ni börja säga: Vi har ätit och druckit med dig, och du har undervisat på våra gator.

27. Men han skall säga: Jag säger er, jag vet inte varifrån ni är. Gå bort ifrån mig, alla ni ogärningsmän.

Ps. 6:9. Matt. 7:23, 25:41.

28. Där skall vara gråt och tandgnisslan, när ni får se Abraham, Isak och Jakob och alla profeterna i Guds rike, men ni själva utdrivna.

Matt. 8:12. 13:42. 24:51.

29. Och de skall komma från öster och väster och norr och söder och ligga till bords i Guds rike.

Jes. 2:2, 3. Mal. 1:11. Matt. 8:11.

30. Och se, somliga av de sista skall bli de första och några av de som är de första skall bli de sista.

Matt. 19:30. 20:16. Mark. 10:31.

31. Samma dag gick några fariséer fram och sade till honom: Skynda dig och gå härifrån. Ty Herodes vill döda dig.

32. Då sade han till dem: Gå och säg den räven: Se, jag driver ut onda andar* och botar i dag och i morgon, och på tredje dagen är jag färdig.

*KXII: djävlar.

33. Dock måste jag vandra i dag och i morgon och övermorgon, ty det kan inte ske att en profet förgås någon annanstans än i Jerusalem.

34. Jerusalem, Jerusalem, du som dräper profeterna och stenar dem som är sända till dig! Hur ofta har jag inte velat församla dina barn, likasom hönan församlar sina kycklingar under sina vingar! Men ni har inte velat!

Ps. 17:8. 91:4. Jes. 31:5. Jer. 7:13. Matt. 23:37.

35. Se, ert hus skall bli öde. Men jag säger er: Ni skall inte se mig, förrän

den tid kommer, då ni säger: Välsignad vare han, som kommer i Herrens namn.

Ps. 69:26, 118:26. Jer. 7:34.
Mik. 3:12. Matt. 23:38. Luk. 19:38.

14 Kapitlet

Jesus botar på sabbaten en man som led av vatten i kroppen, undervisar om ödmjukhet och människokärlek, framställer liknelsen om den stora måltiden och villkoren för det sanna lärjungaskapet.

Och det hände sig, att då han på en sabbat gick in i en mans hus, vilken var en av fariséernas ledare, för att äta en måltid, så vaktade dessa på honom.

Matt. 12:10.

2. Och se, en man som led av vatten i kroppen kom och stod där framför honom.

3. Då började Jesus tala och sade till de laglärdade och fariséerna: Är det tillåtet att bota någon på sabbaten?

4. Och de teg. Då tog han honom till sig och gjorde honom frisk och lät honom gå.

5. Och han svarade och sade till dem: Om någon av er har en åsna eller en oxe, som faller i en brunn, går han inte genast och drar upp den på sabbatsdagen?

2 Mos. 23:12. Luk. 13:15.

6. Och de kunde inte svara honom på detta.

7. Men då han märkte hur de som var bjudna sökte efter att sitta främst, framställde han för dem en liknelse, och sade till dem:

8. När du blir bjuden av någon till bröllop så sätt dig inte på den främsta platsen. Ty kanske finns det någon bland de bjudna som är mera ansedd än du,

Ords. 25:6, 7.

9. och då kommer han som har bjudit både dig och honom och säger till dig: Ge rum åt denne, och då måste du med skam intaga den nedersta platsen.

10. Utan när du blir bjuden, gå och sätt dig på den nedersta platsen, så att han som har bjudit dig, må säga till dig, då han kommer: Min vän, stig högre upp. Då blir du hedrad inför dem som sitter där till bords med dig.

11. Ty var och en som upphöjer sig, han skall bli förödmjukad och den som ödmjucar sig, han skall bli upphöjd.

Job 22:29. Ords. 29:23. Matt. 23:12.
Luk. 18:14. 1 Petr. 5:5. Jak. 4:10.

12. Han sade också till den som hade bjudit honom: När du gör en middags- eller aftonmåltid, så bjud inte dina vänner eller dina bröder eller dina släktingar eller dina grannar, som är rika så att de bjuder dig igen och du får ersättning.

13. Utan då du gör gästbud, så bjud fattiga, krymplingar, halta, blinda.

5 Mos. 14:29. Neh. 8:12. Ords. 3:27.

14. Och salig är du då, ty de förmår inte gottgöra dig tillbaka, ty du skall belönas vid de rättfärdigas uppståndelse.

15. Men då en av dem som låg till bords hörde detta, sade han till honom: Salig är den som får äta bröd i Guds rike.

16. Då sade han till honom: En man tillredde en stor festmåltid och bjöd många.

Jes. 25:6. Matt. 22:2. Upp. 19:9.

17. Och när stunden var inne för måltiden, sände han ut sin tjänare för att han skulle säga till dem som var bjudna: Kom, ty nu är allt redo.

Ords. 9:2, 5.
18. Och de började allesammans ursäkta sig. Den förste sade till honom:

Jag har köpt en åker, och jag måste gå ut och se den. Jag ber dig, ta emot min ursäkt.

19. Och den andre sade: Jag har köpt fem par oxar, och jag skall nu gå iväg och pröva dem. Jag ber dig, ta emot min ursäkt.

20. Och den tredje sade: Jag har tagit mig en hustru, och därför kan jag inte komma.

21. Och tjänaren kom igen och berättade detta för sin herre. Då blev husets herre vred och sade till sin tjänare: Gå genast ut på gator och gränder i staden, och för här in fattiga och krymplingar och halta och blinda.

22. Därefter sade tjänaren: Herre, jag har gjort så som du befallde, och här finns ännu rum.

23. Då sade herren till tjänaren: Gå ut på vägar och gården* och övertala dem att komma in, så att mitt hus må bli fullt.

*Åker, fält, gårdsgård.

24. Ty jag säger er att ingen av de män som var bjudna, skall smaka min måltid.

25. Och mycket folk gick med honom, och han vände sig om och sade till dem:

26. Den som kommer till mig och inte hatar sin far och sin mor och sin hustru och sina barn och sina bröder och systrar och därtill sitt eget liv, han kan inte vara min lärjunge.

2 Mos. 32:27. 5 Mos. 33:9. Matt. 10:37.

27. Och den som inte bär sitt kors och följer mig, han kan inte vara min lärjunge.

Matt. 10:38. 16:24. Mark. 8:34. Luk. 9:23.

28. Ty vem bland er som vill bygga ett torn, sätter sig inte först ner och beräknar kostnaden, om han har vad han behöver för att fullborda det?

29. Annars skall alla som får se det,

börja håna honom för att han har lagt grunden men sedan inte kan fullborda det.

30. och säga: Denne mannen har börjat bygga, men förmådde inte fullborda det.

31. Eller vilken är den kung som vill dra ut i krig och strida emot en annan kung, och inte först sätter sig ner och tänker efter, om han förmår att med tio tusen möta honom, som kommer emot honom med tjuo tusen?

32. Annars sänder han, medan denne ännu är långt borta, bud till honom och ber om fred.

33. På samma sätt är det med var och en av er: Den som inte avstår från allt det han äger kan inte vara min lärjunge.

34. Saltet är gott, men om saltet mister sin sälta, med vad skall man då salta?

Matt. 5:13. Mark. 9:50.

35. Varken för jorden eller för gödselhögen är det dugligt. Man kastar bort det. Den som har öron till att höra, han må höra.

15 Kapitlet

Jesus framställer liknelser om det förlorade fåret, om det borttappade myntet och om den förlorade sonen.

Och till honom kom alla publicaner och syndare för att höra honom. Matt. 9:10. Mark. 2:15. Luk. 5:29.

2. Och fariséerna och de skriftlärdade kritiserade och sade: Denne tar emot syndare och äter med dem.

3. Då framställde han för dem denna liknelse och sade:

4. Vem är den man bland er, som om

han har hundra får och förlorar ett av dem, inte lämnar de nittionio i öknen och går efter det som är borta, till dess han finner det?

Hes. 34:11, 16. Matt. 18:12.

5. Och då han har funnit det lägger han det på sina axlar med glädje.

6. Och när han kommer hem, kallar han samman sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, för jag har funnit mitt får som var förlorat.

Jes. 53:6. 1 Petr. 2:25.

7. Jag säger er, att på samma sätt skall det bli glädje i himlen över en enda syndare, som omvänder* sig, mer än över nittionio rättfärdiga, som ingen omvändelse* * behöver.

*KXII: bättrar sig. Alt. övers: gör sinnesändring, ångrar sig. * *bättring. Alt. övers: sinnesändring, ånger. Luk. 5:32.

8. Eller vem är den kvinna, som om hon har tio silvermynt* och tappar bort ett av dem, inte tänder ett ljus och sopar huset och söker noggrant till dess hon finner det?

*grek. drakma. Ungefär samma värde som en denar.

9. Och då hon har funnit det, kallar hon samman sina vänner och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, för jag har funnit silvermyntet, som jag hade tappat.

10. Likaså säger jag er, det blir glädje inför Guds änglar över en enda syndare som omvänder* sig.

*KXII: bättrar sig.

Alt. övers: gör sinnesändring, ångrar sig.

11. Och han sade: En man hade två söner.

12. Och den yngre av dem sade till fadern: Fader, ge mig den del av egendomen som tillkommer mig. Och han delade ägodelarna dem emellan.

13. Och inte många dagar därefter samlade den yngre sonen ihop allt sitt

och for långt bort till ett främmande land. Och där slösade han bort sina ägodelar och levde ett utsvävande liv.

14. Och sedan han hade slösat bort allt, blev det en stor hungersnöd i det landet, och han började lida nöd.

15. Då gick han bort och slöt sig till en inbyggare i det landet, och han sände honom ut på sina marker för att vakta svin.

16. Och han längtade efter att få fylla sin buk med de fröskidor som svinen åt, men ingen gav honom.

17. Då besinnade han sig och sade: Hur många av min faders daglönare har inte bröd i överflöd, och här förgås jag av hunger!

18. Jag vill stå upp och gå till min far och säga till honom: Far, jag har syndat mot himlen och inför dig.

19. Jag är inte mer värd att kallas din son. Låt mig få vara såsom en av dina daglönare.

20. Och så stod han upp och gick till sin far. Och då han ännu var långt borta, såg hans far honom och förbarmade sig över honom och sprang emot honom, föll honom om halsen och kysste honom.

Hes. 33:11. Apg. 2:39. Ef. 2:12, 17.

21. Och sonen sade till honom: Far, jag har syndat mot himlen och inför dig och är inte mer värd att kallas din son.

22. Då sade fadern till sina tjänare: Bär fram den bästa klädnaden och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter.

23. Och hämta hit den gödda kalven och slakta den och låt oss äta och vara glada.

24. Ty denne min son var död och har fått liv igen, han var förlorad och

är återfunnen. Och de började göra sig glada.

25. Men hans äldre son var ute på marken. Och när han kom och närmade sig huset, hörde han musik och dans.

26. Då kallade han till sig en av tjärnarna och frågade honom vad det var.

27. Då sade han till honom: Din bror har kommit och din far har låtit slakta den gödda kalven, därför att han har fått honom tillbaka välbehållen igen.

28. Då blev han vred och ville inte gå in. Hans far gick då ut och bad honom.

29. Men han svarade och sade till fadern: Se, i så många år har jag tjänat dig och har aldrig överträtt något av dina bud, och ändå har du aldrig gett mig en killing, så att jag kunde göra mig glad med mina vänner.

30. Men när denne din son, som har slösat bort dina ägodelar med skökor, nu har kommit tillbaka, har du för honom slaktat den gödda kalven.

31. Då sade han till honom: Min son, du är alltid hos mig, och allt det som är mitt, det är ditt.

32. Men nu måste vi glädjas och fröjdas, för denne din bror var död men har fått liv igen, han var förlorad och är återfunnen.

16 Kapitlet

Jesus framställer liknelsen om den otrogne förvaltaren. Den rike mannen och Lasarus.

Han sade också till sina lärjungar: Det var en rik man, som hade en förvaltare, och denne blev angiven för honom att han förskingrade hans ägodelar.

2. Då kallade han honom till sig och sade till honom: Vad är det jag hör om dig? Gör räkenskap för din förvaltning, för du kan inte längre få vara min förvaltare.

3. Då sade förvaltaren för sig själv: Vad skall jag göra, då min herre tar ifrån mig förvaltningen? Gräva orkar jag inte, att tigga skäms jag för.

4. Nu vet jag vad jag skall göra för att de skall ta emot mig i sina hus, då jag blir avsatt från min förvaltning.

5. Då kallade han till sig dem som var skuldsatta hos hans herre, var och en särskilt och sade till den förste: Hur mycket är du skyldig min herre?

6. Han sade: Hundra fat olja. Då sade han till honom: Ta ditt skuldebrev, och sätt dig genast ner och skriv femtio.

7. Sedan sade han till den andre: Och du, hur mycket är du skyldig? Han sade till honom: Hundra tunnor vete. Han sade till honom: Ta ditt skuldebrev och skriv åttio.

8. Och herren prisade den orättfärdige förvaltaren, för att han hade handlat klokt. Ty denna världens barn är klokare mot sitt eget släkte än ljusets barn. Ef. 5:8. 1 Thess. 5:5.

9. Och jag säger er: Skaffa er vänner genom den orättfärdige Mammon, så att när ni behöver*, de må ta emot er i de eviga hyddorna.

*Ordagrant. Textus Receptus: när ni misslyckas.

Matt. 6:19. 19:21. Luk. 18:22. 1 Tim. 6:18.

10. Den som är trogen i det minsta, är också trogen i stort, och den som är orättfärdig i det minsta, är orättfärdig också i stort. Luk. 19:17.

11. Har ni nu inte varit trogna i den orättfärdige Mammons sak, vem vill då anförtra er med det sanna?

12. Och om ni inte har varit trogna i

det som tillhör en annan, vem vill då ge er det som är ert?

13. Ingen tjänare kan tjäna två her-
rar. Ty antingen kommer han att hata
den ene och älska den andre, eller så
kommer han att hålla sig till den ene
och förakta den andre. Ni kan inte
tjäna både Gud och Mammon.

Matt. 6:24.

14. Allt detta hörde också fariséerna,
som var giriga, och hånade honom.

Matt. 23:14.

15. Och han sade till dem: Ni är de
som gör er själva rättfärdiga inför
människor. Men Gud känner era hjär-
tan. Ty det som bland människor är
högt är en styggelse inför Gud.

1 Sam. 16:7. Ps. 7:10. Matt. 23:28. Luk. 18:9.

16. Lagen och profeterna varade fram
till Johannes. Från den tiden blir
evangelium om Guds rike förkunnat,
och var och en tränger sig in i det med
våld.

Matt. 11:12-13.

17. Men snarare skall himmel och jord
förgås, än att en enda prick av lagen
faller bort.

Ps. 102:7. Jes. 40:8. 51:6.

Matt. 5:18. Luk. 21:33.

18. Var och en som överger sin hus-
tru och tar en annan, han gör äkten-
skapsbrott. Och var och en som tar
hennes som är skild från sin man, han
begår äktenskapsbrott.

Matt. 5:32. 19:9. Mark. 10:11. 1 Kor. 7:10.

19. Det var en rik man som klädde
sig i purpur och fint linne och levde
var dag i glädje och prakt.

20. Och det var också en fattig man
vid namn Lasarus, som låg vid hans
dörr full av sår,

21. och önskade att få stilla sin
hunger med de smulor, som föll från
den rike mannens bord. Ja, också
hundarna kom och slickade hans sår.

22. Så hände det sig att den fattige

dog och blev fördd av änglarna till Ab-
rahams sköte. Också den rike dog och
blev begravnen.

23. Och i dödsriket*, där han låg och
plågades, lyfte han upp sina ögon och
fick se Abraham långt borta och
Lasarus i hans sköte.

*KXII: helvetet. Grekiska: Hades.

24. Då ropade han och sade: Fader
Abraham, förbarma dig över mig, och
sänd Lasarus, för att han må doppa
det yttersta av sitt finger i vatten och
svalka min tunga, för jag plågas svårt
i dessa lågor. Jes. 65:13. 66:24. Mark. 9:44.

25. Då sade Abraham: Min son tänk
på att du fick ut ditt goda medan du
levde, och likaledes fick Lasarus det
onda, men nu har han tröst här och
du pinas.

Job 21:19.

26. Dessutom är det en stor klyfta
mellan oss och er, för att de som vill
komma härifrån till er inte skall
kunna det, och för att inte heller nå-
gon därifrån skall kunna komma över
till oss.

27. Då sade han: Då ber jag dig fader,
att du sänder honom till min fars hus,
28. för jag har fem bröder, för att han
må varna dem, så att inte de också
kommer till detta pinorum.

29. Men Abraham sade till honom:
De har Moses och profeterna, de må
lyssna till dem. Jes. 8:20. Joh. 5:39, 45.

30. Han sade: Nej, fader Abraham,
men om någon kommer till dem från
de döda, då omvänder* de sig.

*KXII: bättrar de sig.

Alt. övers.: skall de göra sinnesändring, ångrar.

31. Då sade han till honom: Lyssnar
de inte på Moses och profeterna, så
kommer de inte heller att tro om nå-
gon uppstår från de döda.

17 Kapitlet

Jesus undervisar om förförelse, om att förlåta, om trons kraft och om att tjäna utan att få tack. Jesus botar tio spetälska män och talar om sin tillkommelse.

Och han sade till sina lärjungar: Det är oundvikligt att förförelser kommer, men ve den genom vilken de kommer. Matt. 18:6-7. Mark. 9:42.

2. För honom vore det bättre att en kvarsten hängdes om hans hals och han kastades i havet, än att han skulle förföra en av dessa små.

3. Ta er till vara. Om din bror syndar mot dig, så tillrättvisa honom, och om han ångrar sig, så förlåt honom.

3 Mos. 19:17. Ords. 17:10.

Matt. 18:15, 21. Jak. 5:19-20.

4. Och om han syndar mot dig sju gånger om dagen, och han sju gånger om dagen kommer tillbaka till dig, och säger: Jag ångrar mig, så förlåt honom.

Matt. 18:22.

5. Och apostlarna sade till Herren: Föröka vår tro.

6. Då sade Herren: Om ni hade tro såsom ett senapskorn, så skulle ni kunna säga till detta mullbärsträd: Dra upp dig med rötterna, och plantera dig i havet, och det skulle lyda er.

Matt. 17:20. 21:21. Mark. 11:23.

7. Vem av er har en tjänare, som går vid plögen eller vaktar boskap, och säger till honom då han kommer hem från marken: Gå strax och sätt dig till bords?

8. Säger han inte snarare: Gör i ordning maten åt mig och fäst upp dina kläder och tjäna mig, medan jag äter och dricker. Sedan må du själv äta och dricka?

9. Inte tackar han väl tjänaren för att han gjorde det som han hade fått be-

fallning om? Nej, menar jag.

10. På samma sätt är det med er: När ni har gjort allt det som ni har fått befallning om, så säg: Vi är onyttiga tjänare: Vi har bara gjort det som var vår plikt att göra.

11. Och det hände sig då han gick till Jerusalem, att han tog vägen mitt emellan Samarien och Galiléen.

12. Och då han kom in i en by, mötte honom tio spetälska män som stannade långt ifrån

13. och ropade och sade: Jesus, Mästare, förbarma dig över oss.

14. När han fick se dem, sade han till dem: Gå och visa er för prästerna. Och det skedde, att de blev rena medan de gick.

3 Mos. 13:2. 14:2. Matt. 8:4. Luk. 5:14.

15. Men då en av dem såg att han hade blivit helad, kom han tillbaka och prisade Gud med hög röst

16. och föll ner på sitt ansikte för hans fötter och tackade honom. Och han var en samarit.

17. Då svarade Jesus och sade: Var det inte tio som blev renade? Var är då de nio?

18. Fanns det ingen som kom igen för att prisa Gud, utom denne främling?

19. Och han sade till honom: Stå upp och gå! Din tro har frälst dig.

Matt. 9:22. Mark. 5:34. 10:52.

Luk. 7:50, 8:48. 18:42.

20. Och då han blev tillfrågad av fari-seerna när Guds rike skulle komma, svarade han dem och sade: Guds rike kommer inte så att man kan se det med ögonen.

21. Inte heller skall man kunna säga: Se, här är det, eller: Se, där är det. Ty se, Guds rike är inom er.

22. Och han sade till lärjungarna: Den

tid skall komma, då ni skall längta efter att få se en av Människosonens dagar, men inte få se den.

23. Och de skall säga till er: Se här! eller: Se, där! Men gå inte dit och följ inte efter.

Matt. 24:23. Mark. 13:21. Luk. 21:8.

24. Ty såsom blixten flamar till och lyser från himlens ena ända till den andra, så skall också Människosonen vara på sin dag.

Matt. 24:27.

25. Men först måste han lida mycket och förkastas av detta släkte.

Matt. 16:21. 17:22. 20:18. Mark. 8:31. 9:31. 10:33. Luk. 9:22. 18:31. 24:7, 26.

26. Och såsom det skedde på Noas tid, så skall det också ske i Människosonens dagar.

Matt. 24:37. 1 Petr. 3:20.

27. De åt och drack, män tog sig husturur och kvinnor gavs åt män intill den dagen, då Noa gick in i arken och floden kom och förgjorde dem alla.

1 Mos. 6:2. 7:7.

28. Och på samma sätt som det skedde på Lots tid: De åt, drack, köpte, sålde, planterade och byggde.

1 Mos. 19:14.

29. Men på den dagen då Lot gick ut från Sodom, regnade det eld och sva-
vel från himlen och förgjorde dem alla.

1 Mos. 19:24. 5 Mos. 29:23. Jes. 13:19.

Jer. 50:40. Hos. 11:8. Amos 4:11. Jud. v. 7.

30. På samma sätt skall det ske den dag, då Människosonen skall uppenbaras.

31. Den som den dagen är på taket och har sina tillhörigheter i huset, han skall inte stiga ner för att hämta dem. På samma sätt även den som är ute på marken, han må inte vända tillbaka.

Matt. 24:17. Mark. 13:15. Luk. 21:21.

32. Kom ihåg Lots hustru! 1 Mos. 19:26.

33. Den som försöker rädda sitt liv skall mista det, men den som mister det skall bevara det.

Matt. 10:39. 16:25. Mark. 8:35. Luk. 9:24. Joh. 12:25.

34. Jag säger er: Den natten skall två ligga i en säng. Den ene skall bli upptagen och den andre skall lämnas kvar.

Matt. 24:40. 1 Thess. 4:17.

35. Två skall mala tillsammans. Den ena skall bli upptagen och den andra skall lämnas kvar.

Matt. 24:41.

36. Två skall vara ute på marken. Den ene skall bli upptagen och den andre skall lämnas kvar.

37. Då svarade de och sade till honom: Var då, Herre? Han svarade dem: Där den döda kroppen är, där skall också örnarna församlas.

Job 39:33. Matt. 24:28.

18 Kapitlet

Jesus framställer liknelser om domaren och den fattiga änkan och om fariseén och publikanen. Jesus välsignar barnen. Den rike ynglingen frågar hur han skall få evigt liv. Lärjungarnas lön. Jesus förutsäger sitt lidande, död och uppståndelse och botar en blind vid Jeriko.

Och han berättade också en liknelse till dem om hur de alltid borde be och inte förtrötts.

Luk. 11:5, 8. 21:36. Rom. 12:12.

Ef. 6:18. Kol. 4:2. 1 Thess. 5:17.

2. Han sade: I en stad fanns en domare, som inte fruktade Gud och inte heller brydde sig om någon människa.
3. Så var i samma stad en änka som kom till honom och sade: Låt mig få ut min rätt av min motpart.

4. Till en tid ville han inte, men sedan sade han för sig själv: Inte för att jag fruktar Gud eller tar hänsyn till någon människa,

5. men eftersom denna änka gör mig så mycket besvär, så vill jag ändå ge henne rätt, för att hon inte genom sina

besök skall plåga* mig resten av livet.

*KXII: ropa på mig.

6. Och Herren sade: Hör vad den orättfärdige domaren säger.

7. Skulle då inte Gud ge rätt åt sina utvalda som ropar till honom dag och natt, och skulle han inte ha tålmod med dem?

2 Petr. 3:9. Upp. 6:10.

8. Jag säger er: Han skall snart ge dem rätt. Men skall Människosonen finna tro på jorden då han kommer?

1 Tim. 4:1. 2 Tim. 3:1-2.

9. Han sade också till några som förtröstade på att de själva var rättfärdiga och föraktade andra, denna liknelse:

10. Två män gick upp i templet för att be, den ene en farisé och den andre en publikan*.

*tullindrivare.

11. Fariséen stod för sig själv och bad så: Jag tackar dig Gud, att jag inte är såsom andra människor, rövare, orättfärdiga, horkarlar och inte heller såsom denne publikan.

Jes. 1:15, 58:2. Luk. 16:15. Upp. 3:17.

12. Jag fastar två gånger i veckan och ger tionde av allt det jag tjänar.

13. Och publikanen stod långt ifrån och ville inte ens lyfta sina ögon upp mot himlen, utan slog sig för sitt bröst och sade: Gud, var nådig över mig syndare.

Esr. 9:6. Dan. 9:7-8.

14. Jag säger er: Denne gick hem igen mer rättfärdig än den andre. Ty den som upphöjer sig skall bli förödmjukad, och den som ödmjucar sig, han skall bli upphöjd.

Job 22:29. Ords. 29:23.

Matt. 23:12. Luk. 14:11.

1 Petr. 5:5. Jak. 4:6, 10.

15. Så bar de också små barn till honom, för att han skulle röra vid dem, men då hans lärjungar såg det, tillrättvisade de dem.

Matt. 19:13. Mark. 10:13.

16. Men Jesus kallade dem till sig och sade: Låt barnen komma till mig och

hindra dem inte, ty sådana hör Guds rike till.

Matt. 18:3, 19:14. Mark. 10:15.

17. Sannerligen säger jag er: Den som inte tar emot Guds rike såsom ett barn, han kommer aldrig dit in.

1 Kor. 14:20. 1 Petr. 2:2.

18. Och en överhetsperson frågade honom och sade: Gode Mästare, vad skall jag göra för att jag skall ärva evigt liv?

Matt. 19:16. Mark. 10:17. Luk. 10:25.

19. Jesus sade till honom: Varför kallar du mig god? Ingen är god utom Gud allena.

20. Budorden känner du: Du skall inte göra hor, du skall inte dräpa, du skall inte stjäla, du skall inte bära falskt vittnesbörd, du skall hedra din far och din mor.

2 Mos. 20:12 f. 5 Mos. 5:16 f. Rom 13:9.

21. Då sade han: Allt detta har jag hållit från min ungdom.

22. Då Jesus hörde detta, sade han till honom: Ännu fattas dig en sak: Sälj allt det du har och dela ut åt de fattiga, och du skall få en skatt i himlen. Kom sedan och följ mig.

Matt. 6:19. 19:21. 1 Tim. 6:19.

23. Då han hörde detta, blev han djupt bedrövad, ty han var mycket rik.

24. Då Jesus såg att han var djupt bedrövad, sade han: Hur svårt är det inte för dem som har rikedomar att komma in i Guds rike.

Ords. 11:28. Matt. 19:23.

Mark. 10:24. 1 Tim. 6:9-10.

25. Ja, det är lättare för en kamel att gå igenom ett nålsöga, än för en rik att komma in i Guds rike.

26. Då sade de som hörde detta: Vem kan då bli frälst?

27. Men han sade: Det som är omöjligt för människor, det är möjligt för Gud.

Job 42:2. Jer. 32:17. Sak. 8:6. Luk. 1:37.

28. Då sade Petrus: Se, vi har övergivit allt och följt dig.

Matt. 4:20. 19:27. Mark. 10:28. Luk. 5:11.

29. Han sade till dem: Sannerligen säger jag er: Det finns ingen, som har övergivit hus eller föräldrar eller bröder eller hustru eller barn för Guds rikes skull,

5 Mos. 33:9.

30. som inte skall få mycket mer igen i denna tid och evigt liv i den tillkommande världen.

Job 42:12.

31. Då tog Jesus till sig de tolv och sade till dem: Se, vi går upp till Jerusalem och allt skall bli fullbordat, som är skrivet genom profeterna om Mäniskosonen.

Ps. 22:7. Jes. 53:7. Matt. 16:21. 17:22. 20:18.

Mark. 8:31. 9:31. 10:33. Luk. 9:22.

17:25. 24:7. 26-27.

32. Ty han skall överlämnas åt hedningarna och hånas och försmädas och bespottas.

Matt. 27:2. Luk. 23:1. Joh. 18:28. Apg. 3:13.

33. Och sedan de har gisslat¹ honom, skall de döda honom, men på tredje dagen skall han uppstå igen.

34. Men de förstod ingenting av detta, och talet var så dunkelt för dem att de inte fattade vad som sades.

35. Så hände det sig, att när han kom nära Jeriko, satt en blind man vid vägen och tiggde.

Matt. 20:29. Mark. 10:46.

36. Och när han hörde en folkhop gå fram, frågade han vad det var.

37. Då sade de till honom, att Jesus från Nasaret gick där fram.

38. Då ropade han och sade: Jesus Davids Son, förbarma dig över mig.

39. Men de som gick före tillrättavisdade honom, och sade att han skulle tiga. Men han ropade desto mer: Davids Son, förbarma dig över mig.

40. Då stannade Jesus och befallde att han skulle ledas fram till honom.

Då han kom fram frågade han honom, 41. och sade: Vad vill du att jag skall göra dig? Då sade han: Herre, att jag får min syn.

42. Och Jesus sade till honom: Ha din syn, din tro har frälst dig.

Luk. 17:19.

43. Och han fick genast sin syn och följde honom och prisade Gud. Och allt folket, som såg detta lovade Gud.

19 Kapitlet

Jesus gästar hos Sackeus, framställer liknelsen om de tio punden, rider in i Jerusalem, gråter över staden och renar templet.

Och han kom in i Jeriko och gick genom staden.

2. Och se, där var en man vid namn Sackeus. Han var en förman för publikanerna* och han var rik.

*tullindrivare.

3. Och han sökte efter att få se Jesus, vem han var, men han kunde det inte för folkets skull, ty han var liten till växten.

4. Så sprang han i förväg och steg upp i ett mullbärsfikonträd, för att han skulle få se honom, ty han skulle gå den vägen fram.

5. Och när Jesus kom till den platsen, såg han upp och fick se honom och sade till honom: Sackeus, skynda dig och stig ner, ty i dag måste jag gästa i ditt hus.

6. Och han skyndade sig och kom ner och tog emot honom med glädje.

7. Men alla som såg det klagade och sade: Han har gått in för att gästa hos en syndare.

8. Men Sackeus steg fram och sade till Herren: Se, Herre, hälften av mina

¹Jesus utsattes för en romersk gissling som var råare än den judiska. Det romerska gisslet bestod av flätade läderremmar, där benbitar och järntaggar var inflatade.

ägodelar ger jag åt de fattiga, och om jag har bedragit någon, så ger jag fyrdubbelt igen. 2 Mos. 22:1. Luk. 3:14.

9. Då sade Jesus till honom: I dag har frälsning kommit till detta hus, eftersom också han är en Abrahams son.
10. Ty Människosonen har kommit för att söka upp och frälsa det som var förtappat. Matt. 10:6. 15:24. 18:11. Luk. 5:32. 1 Tim. 1:15.

11. Medan de ännu hörde på detta, berättade han ytterligare en liknelse, eftersom han var nära Jerusalem, och de menade att Guds rike genast skulle bli uppenbarat.

12. Så sade han: En man av ädel börd skulle fara bort till ett avlägset land för att överta ett rike och sedan komma igen. Matt. 25:14. Mark. 13:34.

13. Då kallade han till sig tio av sina tjänare och gav dem tio pund* och sade till dem: Handla med dessa, till dess jag kommer igen.

*ett pund motsvarar 100 denarer.

En denar motsvarar en arbetares dagslön.

14. Men hans landsmän hatade honom och skickade sändebud efter honom och sade: Vi vill inte att denne skall råda över oss.

15. Och det hände sig, att när han kom igen och hade fått riket, befallde han de tjänare komma till sig, åt vilka han hade gett pengarna, för att han skulle få veta vad var och en av dem tjänat.

16. Så kom den förste och sade: Herre, ditt pund har givit tio pund till.

17. Och han sade till honom: Rätt så, du gode tjänare. Eftersom du har varit trogen i det lilla, skall du få makt över tio städer. Luk. 16:10.

18. Och den andre kom och sade: Herre, ditt pund har gett fem pund till.

19. Och han sade också till honom:

Var också du satt över fem städer.

20. Och den tredje kom och sade: Herre, se här är ditt pund, som jag har förvarat i en duk.

21. För jag var rädd för dig, eftersom du är en sträng man. Du tar upp det du inte har lagt ner och skördar det du inte har sätt.

22. Han sade till honom: Efter din egen mun dömer jag dig, du onde tjänare. Du visste att jag är en sträng man, som tar upp det jag inte har lagt ner och skördar det jag inte har sätt. 2 Sam. 1:16. Matt. 12:37.

23. Varför satte du då inte in mina pengar i en bank så att jag, när jag kom hem, hade kunnat få ut dem med ränta?

24. Och han sade till dem som stod där bredvid: Ta pundet ifrån honom och ge det åt honom, som har de tio punden. Matt. 25:28.

25. Då sade de till honom: Herre han har tio pund.

26. Ty jag säger er, att var och en som har, åt honom skall bli givet, men den som inte har, från honom skall bli taget också det han har.

Matt. 13:12, 25:29. Mark. 4:25. Luk. 8:18.

27. Dock, dessa mina fiender som inte ville att jag skulle regera över dem, för hit dem och döda dem här inför mig.

28. Då Jesus hade sagt detta, gick han framför de andra upp mot Jerusalem.

Mark. 10:32.

29. Och det hände sig, att när han kom nära Betfage och Betania vid det berg som kallas Oljeberget, sände han iväg två av sina lärjungar

Matt. 21:1. Mark. 11:1.

30. och sade: Gå in i byn som ligger här framför. Och när ni kommer in där skall ni finna ett åsneföl bundet

som ingen människa ännu har suttit på. Lös det och för det hit.

31. Och om någon frågar er varför ni löser det, så säg: Herren behöver det.

32. Så gick de som hade blivit sända iväg och fann det så som han hade sagt dem.

33. Och när de löste fölet, sade dess ägare till dem: Varför löser ni fölet?

34. Då sade de: Herren behöver det.

35. Och de ledde den till Jesus och lade sina kläder på fölet och satte Jesus på det. Sak. 9:9. Joh. 12:14.

36. Och där han färdades fram, bredde de sina kläder på vägen. 2 Kon. 9:13.

37. Och då han var nära slutningen av Oljeberget, började hela lärjungaskaran i sin glädje med hög röst lova Gud för alla de kraftgärningar, som de hade sett,

38. och sade: Välsignad vare han, som kommer, konungen, i Herrens namn. Frid i himlen och ära i höjden! Ps. 118:26. Luk. 2:14. Ef. 2:14.

39. Och några fariséer, som var med i folkhopen, sade till honom: Mästare, tillrättvisa dina lärjungar.

40. Men han svarade och sade till dem: Jag säger er: Om de tiger, skall stenarna ropa. Hab. 2:11.

41. Då han kom närmare och fick se staden, grät han över den,

42. och han sade: O att också du, i dag, visste vad din frid tillhör! Men nu är det dolt för dina ögon.

43. Ty den tid skall komma över dig, då dina fiender skall kasta upp en belägringsvall runt dig och omringa dig och ansätta dig från alla sidor.

44. Och dig och dina barn som är i dig skall de slå ner till jorden, och de skall inte lämna kvar i dig sten på

sten, därför att du inte kände den tid då du var besökt.

1 Kon. 9:7-8. Mik. 3:12. Matt. 24:1. Mark. 13:2. Luk. 21:6.

45. Så gick han in i templet och började driva ut dem som sålde och köpte där inne Matt. 21:12. Mark. 11:11, 15.

46. och sade till dem: Det är skrivet: Mitt hus är ett bönehus, men ni har gjort det till en rövarkula.

1 Kon. 8:29-30. Jes. 56:7. Jer. 7:11. Matt. 21:13. Mark. 11:17.

47. Och han undervisade varje dag i templet. Men översteprästerna och de skriftlärda och de förnämsta bland folket sökte efter att kunna förgöra honom. Mark. 11:18. Joh. 7:19, 8:37.

48. Men de kunde inte finna vad de skulle göra, ty folket höll sig till honom och hörde på honom.

20 Kapitlet

Jesus får frågan om sin makt och om skatt till kejsaren. Framställer liknelsen om vingården och vingårdsmännen.

Undervisar om uppståndelsen och frågar vem som är Davids Son samt varnar för de skriftlärda.

Och det hände sig en av de dagar då han undervisade folket i templet och förkunnade evangelium, att översteprästerna och de skriftlärda, tillsammans med de äldste trädde fram Matt. 21:23. Mark. 11:27.

2. och sade till honom: Säg oss, med vilken makt gör du detta? Eller vem är det, som har givit dig denna makt?

Apg. 4:7. 7:27.

3. Jesus svarade och sade till dem: Även jag vill fråga er om en sak. Säg mig:

4. Johannes dop, var det från himlen

eller från människor?

Matt. 21:25. Mark. 11:30.

5. Då överlade de med varandra och sade: Säger vi: Från himlen, då säger han: Varför trodde ni honom då inte?

6. Men säger vi: Från människor, då stenar allt folket oss, eftersom de är övertygade om att Johannes var en profet.

7. Därför svarade de, att de inte visste varifrån det var.

8. Då sade Jesus till dem: Så säger inte heller jag er, med vilken makt jag gör detta.

9. Och han började att tala till folket denna liknelse: En man planterade en vingård och arrenderade ut den åt vingårdsmän och for bort till främmande land för lång tid.

Jes. 5:1. Jer. 2:21. 12:10.

Matt. 21:33. Mark. 12:1.

10. När tiden var inne, sände han en tjänare till vingårdsmännen, för att de skulle lämna honom något av vingårdens frukt. Men vingårdsmännen piskade honom och skickade iväg honom med tomma händer.

11. Sedan sände han en annan tjänare. Också honom piskade de och skymfade och skickade bort honom tomhänt.

12. Åter sände han en tredje. Men även denne sårade de och drev ut.

13. Då sade vingårdsherren: Vad skall jag göra? Jag skall sända min älskade son. Honom skall de väl ha respekt för, när de får se honom.

14. Då vingårdsmännen fick se honom, överlade de med varandra och sade: Denne är arvingen, kom låt oss döda honom så att arvet blir vårt.

1 Mos. 37:18. Ps. 2:8. Matt. 21:38, 26:3.

Joh. 11:53. Hebr. 1:2.

15. Och så drev de ut honom ur vingården och dödade honom. Vad skall nu vingårdens herre göra med dem?

16. Han skall komma och förgöra dessa vingårdsmän och lämna vingården åt andra. När de hörde detta, sade de: Det får inte ske!

17. Då såg han på dem och sade: Vad är då detta som står skrivet: Den sten, som byggnadsarbetarna förkastade, den har blivit en hörnsten?

Ps. 118:22. Jes. 8:14-15.

28:16. Matt. 21:42. Mark. 12:10.

Apg. 4:11. Rom. 9:33. 1 Petr. 2:4f.

18. Var och en som faller på den stenen, han skall bli krossad, och den som stenen faller på, honom skall den slå sönder i stycken.

Jes. 8:14. Dan. 2:34. Sak. 12:3.

19. Och översteprästerna och de skriftlärda sökte gripa honom i samma stund, men de var rädda för folket. Ty de förstod att han hade sagt denna liknelse om dem.

20. Och de vaktade på honom och sände ut några väktare* som skulle låtsas vara rättfärdiga män, för att få fast honom med hans eget ord, så att de skulle kunna överlämna honom åt överheten och i landshövdingens våld.

*Alt. övers.: spioner.

Matt. 22:15. Mark. 12:13. Luk. 11:53.

21. Och de frågade honom och sade: Mästare, vi vet att du talar och undervisar det som är rätt och inte ser till personen, utan lär sant om Guds väg.

Matt. 22:16.

22. Är det rätt att vi ger kejsaren skatt, eller inte?

23. Då han märkte deras list sade han till dem: Varför frestar ni mig?

24. Låt mig se ett mynt*. Vems bild och överskrift har den? De svarade och sade: Kejsarens.

*Grek. denar. Motsvarar en dagslön.

25. Då sade han till dem: Så ge nu kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud.

Matt. 22:21. Rom. 13:7.

26. Och de kunde inte få fast honom inför folket genom något av hans ord, utan förundrade sig över hans svar och teg.

27. Då gick några av sadducéerna, som förnekar uppståndelsen, fram och frågade honom

Matt. 22:23. Mark. 12:18. Apg. 23:8.

28. och sade: Mästare, Mose har föreskrivit oss, att om någon har en bror som har hustru och dör barnlös, då skall han ta sin brors hustru till äkta och uppväcka säd åt sin bror.

5 Mos. 25:5.

29. Så fanns nu sju bröder. Och den förste tog sig hustru och dog barnlös.

30. Och den andre tog henne till hustru och dog också barnlös.

31. Därefter tog henne den tredje och på samma sätt alla sju. Och de dog och lämnade inga barn efter sig.

32. Sist, efter dem alla, dog också kvinnan.

33. Vem av dem blir hon nu hustru till vid uppståndelsen? Alla sju hade ju haft henne till hustru.

34. Då svarade Jesus och sade till dem: Bland denna världens barn tar män sig hustrur och kvinnor ges åt män.

35. Men bland dem som anses värdiga att få del i den andra världen och uppståndelsen från de döda, de varken tar sig hustrur eller hustrur ges åt män.

36. De kan ju inte heller dö mera. Ty de är lika änglarna och är Guds barn, eftersom de är uppståndelsens barn.

1 Joh. 3:2.

37. Men att de döda uppstår, gav även Mose till känna vid törnbusken, då han kallar Herren Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud.

2 Mos. 3:6. Matt. 22:32. Mark. 12:26.

Apg. 7:32. Hebr. 11:16.

38. Gud är inte de dödas utan de levandes Gud, ty för honom lever alla.

39. Då svarade några av de skriftlärdade och sade: Mästare, du sade rätt.

40. Och de vågade inte mer fråga honom om något.

41. Men han sade till dem: Hur kan man säga att Kristus är Davids son?

Matt. 22:41. Mark. 12:35.

42. Och David själv säger i Psalmernas bok: Herren sade till min Herre: Sätt dig på min högra sida

Ps. 110:1. Apg. 2:34. Hebr. 1:13, 10:12.

43. till dess jag har lagt dina fiender till en fotapall för dig.

1 Kor. 15:25.

44. David kallar honom alltså Herre. Hur kan han då vara hans son?

45. Då sade han till sina lärjungar så att allt folket hörde det:

46. Ta er till vara för de skriftlärdade, som gärna går omkring i långa kläder och gärna vill bli hälsade på torgen och gärna sitter främst i synagogorna och på de främsta platserna vid gästabuden.

Matt. 23:5-6. Mark. 12:38-39. Luk. 11:43.

47. De utsuger änkornas hus, och som en förevändning håller de långa böner. De skall få desto strängare dom.

Matt. 23:14. Mark. 12:40. Tit. 1:11.

21 Kapitlet

Änkans skärv. Jesus undervisar om Jerusalems förstöring och om sin tillkommelse.

Och när han såg upp, fick han se hur de rika lade sina gåvor i offerkistan. 2 Kon. 12:9. Mark. 12:41.

2. Så fick han också se en fattig änka, som lade dit två skärvar*.

*grek. lepton. Judarnas minsta myntenhet. Motsvarar en åttondels ass.

3. Och han sade: Sannerligen säger jag er: Denna fattiga änka lade dit mer än alla de andra.

4. Ty de gav av sitt överflöd till Guds offer, men hon gav av sin fattigdom allt det hon ägde. 2 Kor. 8:12.

5. Och då somliga talade om templet, hur det var prytt med härliga stenar och tempelgåvor, sade han:

Matt. 24:1. Mark. 13:1.

6. Dagar skall komma, då av allt detta som ni ser, inte skall lämnas sten på sten, utan allt skall brytas ner.

1 Kon. 9:7-8. Jer. 26:18. Mik. 3:12. Luk. 19:43.

7. Då frågade de honom och sade: Mästare, när skall detta ske? Och vad är tecknet på att det skall ske?

8. Han sade: Se till, att ni inte blir vilseledda. Ty många skall komma i mitt namn och säga: Jag är, och tiden är nära. Men följ dem inte.

Jer. 14:14, 23:16, 21. 29:8. Matt. 24:4. Ef. 5:6.

Kol. 2:8. 2 Thess. 2:2-3. 1 Joh. 4:1.

9. Men när ni får höra om krig och uppror, bli inte förfärade. Ty sådant måste först ske, men det är ännu inte änden.

10. Och han sade till dem: Folk skall resa sig upp mot folk och rike mot rike. Jes. 19:2.

11. Och det skall bli stora jordbävningar på den ena platsen efter den andra och hungersnöd och farsoter.

Och förskräckliga syner skall visa sig och stora tecken från himlen.

12. Men före allt detta skall de gripa er och förfölja er och överlämna er till synagogor och fängelser och dra fram er inför kungar och furstar för mitt namns skull.

Matt. 10:17. 24:9. Mark. 13:9. Joh. 15:20. 16:2. Apg. 4:3. 5:18. 12:4. 16:24. 25:23. Upp. 2:10.

13. Men det skall bli till ett vittnesbörd för er.

14. Så lägg det på era hjärtan, att ni inte bekymrar er för hur ni skall försvara er.

Matt. 10:19. Mark. 13:11. Luk. 12:11.

15. Ty jag skall ge er mun och visdom, som ingen av era motståndare skall kunna säga emot eller stå emot.

2 Mos. 4:12. Jes. 54:17. Apg. 6:10.

16. Ni skall bli förrådade också av föräldrar och bröder, släktingar och vänner, och en del av er skall man döda.

Mik. 7:6. Apg. 7:59, 12:2.

17. Och ni skall bli hatade av alla, för mitt namns skull.

Matt. 10:22. Mark. 13:13.

18. Och inte ett hår på ert huvud skall gå förlorat. 1 Sam. 14:45. 2 Sam. 14:11.

1 Kon. 1:52. Matt. 10:30.

19. Genom er uthållighet skall ni vinna era själar.

20. När ni nu ser att Jerusalem blir omringat av krigshärar, då skall ni veta att dess förödelse är nära.

Dan. 9:27. Matt. 24:15. Mark. 13:14.

21. De som då är i Judéen, de må fly bort till bergen och de som är inne i staden dra ut därifrån. Och de som är ute på landsbygden, de må inte gå in där.

22. Ty detta är hämndens dagar, då allt det som är skrivet skall uppfyllas.

23. Men ve dem som är havande och dem som ammar i de dagarna. För

det skall bli stor nöd på jorden och vrede över detta folk.

24. Och de skall falla för svärdsegg och bli bortförda i fångenskap till alla hednafolk, och Jerusalem skall bli förtrampat av hedningarna till dess att hedningarnas tider blir fullbordade.

Rom. 11:25. Upp. 11:2.

25. Och tecken skall ske i solen och i månen och i stjärnorna, och på jorden skall ångest komma över folken, och de skall stå rådlösa vid havets och vågornas då.

Jes. 13:10. Hes. 32:7. Joel 2:10. 3:15. Matt. 24:29. Mark. 13:24. 2 Petr. 3:10, 12. Upp. 6:12.

26. Och människorna skall ge upp andan av förskräckelse och ångslan för det som kommer över världen, ty himlens krafter skall bäva.

27. Och då skall de få se Människosonen komma i en sky med makt och stor härlighet.

Dan. 7:10. Matt. 16:27, 24:30, 25:31, 26:64.

Mark. 13:26, 14:62. Apg. 1:11.

2 Thess. 1:10. Upp. 1:7.

28. Men då detta börjar ske, res er upp och lyft upp era huvuden, ty då närmar sig er förlösning. Rom. 8:23.

29. Och han sade en liknelse till dem: Se på fikonstrådet och på alla träd.

Matt. 24:32. Mark. 13:28.

30. När de knoppas, då kan ni se och veta av er själva, att sommaren redan är nära.

31. På samma sätt kan ni också veta att Guds rike är nära, när ni ser detta ske.

32. Sannerligen säger jag er: Detta släkte skall inte förgås, förrän allt har skett.

33. Himmel och jord skall förgås, men mina ord skall inte förgås.

Ps. 102:27. Jes. 40:8. 51:6. Matt. 24:35.

Hebr. 1:11. 2 Petr. 3:7.

34. Men ta er till vara så att era hjär-

tan inte blir förtyngda av omåttlighet och dryckenskap och av det dagliga livets omsorger, så att den dagen plötsligt kommer över er.

Rom. 13:13. 1 Thess. 5:6. 1 Petr. 4:7. 5:8.

35. Ty såsom en snara skall den komma över alla, som bor på jorden.

1 Thess. 5:2. 2 Petr. 3:10. Upp. 3:3. 16:15.

36. Vaka därför och be alltid att ni må räknas värdiga att undfly allt detta som skall komma och kunna bestå inför Människosonen.

Matt. 24:42. 25:13.

Mark. 13:33. Luk. 12:40. 18:1.

37. Och han undervisade om dagarna i templet, men om aftonen gick han ut till det berg, som kallas Oljeberget, och stannade där över natten.

Joh. 8:1-2.

38. Och allt folket kom tidigt på morgonen till honom i templet för att höra honom.

22 Kapitlet

Jesus blir förrådd, firar påskhögtiden och instiftar nattvarden. Han förmanar till ödmjukhet och ståndaktighet. Jesus ångslas, ber, grips, förnekas av Petrus, smädas och förhöras inför rådet.

Det osyrade brödets högtid, som kallas påsk, närmade sig.

2 Mos. 12:15. Matt. 26:2. Mark. 14:1.

2. Och överstepräster och de skriftlärda sökte efter hur de skulle kunna dräpa honom, men de fruktade för folket.

Ps. 2:2. Joh. 11:47. Apg. 4:27.

3. Då for Satan in i Judas, som kallades Isakriot och som var en av de tolv.

Matt. 26:14. Mark. 14:10. Joh. 13:2, 27.

4. Han gick bort och talade med överstepräster och befälhavarna för tempelvakten om hur han skulle överlämna honom i deras händer.

5. Och de blev glada och kom överens med honom att ge honom en summa pengar.

6. Och han lovade dem det och sökte sedan efter lämpligt tillfälle att överlämna honom åt dem utan att folket var med.

7. Så kom då den dag i det osyrade brödets högtid, på vilken man måste slakta påskalammet.

Matt. 26:17. Mark. 14:12-13.

8. Då sände han iväg Petrus och Johannes och sade: Gå och tillred åt oss, så att vi kan äta påskalammet.

9. Då sade de till honom: Var vill du att vi skall tillreda det?

10. Han sade till dem: Se, när ni kommer in i staden, skall ni möta en man som bär en vattenkruka. Följ honom till det hus där han går in.

11. Och säg till husets herre: Mästaren säger till dig: Var är härbärgat där jag skall äta påskalammet med mina lärjungar?

12. Och han skall visa er en stor sal i övre våningen, ställd i ordning. Tillred där.

13. De gick bort och fann det så som han hade sagt dem, och de tillredde påskalammet.

14. Och då stunden var inne, satte han sig till bords, och de tolv apostlarna med honom. Matt. 26:20. Mark. 14:17.

15. Och han sade till dem: Jag har längtat mycket efter att äta detta påskalammet med er, innan mitt lidande börjar.

16. Ty jag säger er att jag härefter inte skall äta av detta, förrän det blir fullbordat i Guds rike.

17. Och han tog en kalk, tackade Gud och sade: Ta denna och dela mellan er.

18. Ty jag säger er, att jag inte skall dricka av vinträdets frukt förrän Guds rike kommer.

Matt. 26:29. Mark. 14:25.

19. Och han tog ett bröd, tackade och bröt det och gav dem och sade: Detta är min kropp som blir utgiven för er. Gör detta till min åminnelse.

Matt. 26:26. Mark. 14:22. 1 Kor. 11:23.

20. På samma sätt tog han också kalken, efter måltiden, och sade: Denna kalk är det nya förbundet i mitt blod, som blir utgjutet för er.

2 Mos. 24:8. Jer. 31:31.

21. Dock se, min förrädares hand är med mig på bordet.

Matt. 26:21, 23. Mark. 14:18. Joh. 13:21.

22. Och Människosonen skall gå bort såsom det är bestämt, dock ve den människa genom vilken han blir förrädd.

Ps. 41:10. Joh. 13:18. Apg. 1:16.

23. Och de började fråga varandra, vem av dem det kunde vara som skulle göra det.

24. Så uppstod också en tvist mellan dem vem av dem som skulle anses vara störst. Matt. 20:24. Mark. 10:41.

25. Då sade han till dem: Folkens kungar regerar över dem, och de som har makten kallas nådiga herrar.

26. Men så skall det inte vara bland er, utan den som är störst bland er, han skall vara såsom den yngste, och den som är ledare* han skall vara såsom en tjänare.

*KXII: ypperst. Luk. 9:48. 1 Petr. 5:3.

27. Ty vem är större: den som sitter till bords, eller den som tjänar? Är det inte han som sitter till bords? Men jag är mitt ibland er såsom den som tjänar. Matt. 20:28. Joh. 13:14. Fil. 2:7.

28. Men ni är de som har stannat kvar hos mig i mina frestelser.

29. Och jag överlåter ett rike åt er,

såsom min Fader har överlåtit det åt mig,

Luk. 12:32.

30. för att ni skall äta och dricka vid mitt bord i mitt rike och sitta på troner och döma Israels tolv stammar.

Matt. 19:28. Upp. 3:21.

31. Och Herren sade: Simon, Simon, se, Satan har begärt att få sålla er som vete,

1 Petr. 5:8. Job 1:6.

32. men jag har bett för dig, att din tro inte skall bli om intet. Och när du har vänt om, så styrk dina bröder.

33. Då sade han till honom: Herre, jag är beredd att gå med dig både i fängelse och i döden.

34. Då sade han: Jag säger dig, Petrus: I dag skall inte tuppen gala, förän du tre gånger har förnekat att du känner mig.

Matt. 26:34. Mark. 14:30. Joh. 13:38.

35. Och han sade till dem: När jag sände iväg er utan penningpung, utan lädersäck och utan sandaler, har något fattats er? De svarade: Inget.

Matt. 10:9. Mark. 6:8. Luk. 9:3, 10:4.

36. Då sade han till dem: Men nu, den som har en penningpung, skall ta den med sig, likaså lädersäcken. Och den som inte har, skall sälja sin mantel och köpa ett svärd.

37. Ty jag säger er, att på mig måste ytterligare det fullbordas som är skrivet: Bland ogärningsmän blev han räknad. Ty vad som är skrivet om mig, det går nu i fullbordan.

Jes. 53:12. Mark. 15:28.

38. Då sade de: Herre, se, här är två svärd. Då sade han till dem: Det är nog.

39. Och han gick ut, som han brukade, till Oljeberget, och hans lärjungar följde honom.

Matt. 26:36. Mark. 14:32. Joh. 8:1. 18:1.

40. Och då han kom dit, sade han till

dem: Be, att ni inte kommer i frestelse. 41. Sedan gick han ifrån dem ungefär ett stenkast och föll ned på sina knän och bad

Matt. 26:39. Mark. 14:35.

42. och sade: Fader, om du vill, så ta denna kalk* ifrån mig – ske dock inte min vilja utan din.

*bägare.

43. Då visade sig för honom en ängel från himlen och styrkte honom.

44. Och han kom i svår ångest och bad ännu ivrigare, och hans svett var såsom blodsdroppar, som föll ner på jorden.

Joh. 12:27. Hebr. 5:7.

45. och då han stod upp från bönen och kom till sina lärjungar, fann han dem sova av bedrövelse.

46. Då sade han till dem: Varför sover ni? Stå upp och be, så att ni inte kommer i frestelse.

47. Medan han ännu talade, se, då kom en folkskara, och en av de tolv, som hette Judas, gick före dem. Och han trädde fram till Jesus för att kyssa honom.

Matt. 26:47. Mark. 14:43. Joh. 18:3. 48. Men Jesus sade till honom: Judas, förräder du Människosonen med en kyss?

49. Då såg de som var med honom, vad som höll på att ske, och sade till honom: Herre, skall vi ta till svärd?

50. Och en av dem högg till översteprästens tjänare och högg av honom högra örat.

Matt. 26:51. Mark. 14:47. Joh. 18:10.

51. Då svarade Jesus och sade: Låt det vara nog med detta. Och han rörde vid hans öra och helade honom.

52. Och Jesus sade till översteprästerna och befälhavarna för tempelvakten och de äldste, som hade kommit emot honom: Såsom mot en rövare har ni gått ut med svärd och stavar.

Matt. 26:55. Mark. 14:48.

53. Fastän jag dagligen har varit med

er i templet, har ni inte lyft era händer mot mig. Men detta är er stund och mörkrets makt.

54. Så grep de honom och förde bort honom in i översteprästens hus. Men Petrus följde efter på långt håll.

Matt. 26:57. Mark. 14:53. Joh. 18:13, 24.

55. Då gjorde de en eld mitt på gården och satte sig tillsammans där, och Petrus satte sig mitt ibland dem.

Matt. 26:69. Mark. 14:66. Joh. 18:16, 25.

56. Då en tjänstekvinna fick se honom sitta i eldskenet, fäste hon sina ögon på honom och sade: Denne var också med honom.

57. Då förnekade han honom och sade: Kvinna, jag känner honom inte.

58. Och kort därefter fick en annan se honom och sade: Du är också en av dem. Men Petrus sade: Människa, det är jag inte.

59. Och ungefär en timme därefter kom en annan och försäkrade och sade: Sannerligen var också han med honom, för också han är en galilé.

60. Och Petrus sade: Människa, jag vet inte vad du säger. Och genast, medan han ännu talade, gol tuppen.

61. Då vände sig Herren om och såg på Petrus, och då kom Petrus ihåg Herrens ord, hur han hade sagt honom: Förrän tuppen har galt, skall du tre gånger förneka mig.

Matt. 26:75. Mark. 14:72. Joh. 18:27.

62. Och Petrus gick ut och grät bitert.

63. Och de män, som höll Jesus fången, hånade honom och slog honom

Joh. 16:10. Jes. 50:6.

Matt. 26:67. Mark. 14:65. Joh. 18:22.

64. och band för hans ögon, slog honom i ansiktet och frågade honom och sade: Profetera. Vem var det som slog dig?

65. Och de talade många andra hädiska ord mot honom.

66. Och när det blev dag, samlades folkets äldste, överstepräster och skriftlärda och förde honom inför sitt Råd

Ps. 2:2. Matt. 27:1. Mark. 15:1.

67. och sade: Är du Kristus, så säg oss det. Men han sade till dem: Om jag säger er det, så tror ni det inte.

68. Och frågar jag er, så svarar ni mig inte, inte heller släpper ni mig.

69. Härefter skall Människosonen sitta på Guds makts högra sida.

Dan. 7:10. Matt. 16:27, 24:30. 26:64. Mark.

14:62. Apg. 1:11. 1 Thess. 1:10. Upp. 1:7.

70. Då sade de alla: Så är du då Guds Son? Han sade: Ni säger att Jag är.

71. Då sade de: Vad behöver vi ytterligare för vittnesbörd? Vi har ju själva hört det från hans mun.

23 Kapitlet

Jesus inför Pilatus. Han skickas till Herodes och sedan åter till Pilatus. Han döms, korsfästs, dör och blir begravnen.

Och hela hopen stod upp och förde honom till Pilatus.

Matt. 27:2. Mark. 15:1. Joh. 18:28.

2. Och de började anklaga honom och sade: Vi har funnit att denne förlöder folket och förbjuder att ge kejsaren skatt och säger sig vara Kristus, en konung.

Matt. 17:25. 22:21. Mark. 12:17.

Luk. 20:25. Apg. 17:7. Rom. 13:7.

3. Då frågade Pilatus honom och sade: Är du judarnas konung? Han svarade honom och sade: Du säger det.

Matt. 27:11. Mark. 15:2. Joh. 18:33.

4. Då sade Pilatus till översteprästerna och till folket: Jag finner inget brott hos denne man.

5. Då blev de ivrigare och sade: Han uppviglar folket och undervisar hela Judéen, alltifrån Galiléen och ända hit.

6. Då Pilatus hörde Galiléen nämnas, frågade han om han var en galiléisk man.

7. Och då han fick veta att han var från Herodes välde, sände han honom till Herodes som också var i Jerusalem under dessa dagar. Luk. 3:1.

8. Då Herodes fick se Jesus blev han mycket glad, för han hade länge velat se honom. Ty han hade hört mycket om honom och han hoppades att få se något tecken göras av honom. Matt. 14:1. Luk. 9:7.

9. Och han frågade honom med många ord, men han svarade honom ingenting.

10. Och översteprästerna och de skriftlärda stod där och anklagade honom häftigt.

11. Men Herodes och hans krigsfolk visade honom sitt förakt och hånade honom, och de klädde honom i en praktfull klädnad och sände honom tillbaka till Pilatus.

12. Och Pilatus och Herodes blev vänner med varandra på den dagen, ty mellan dem hade förut varit ovänskap. Apg. 4:27.

13. Sedan kallade Pilatus samman översteprästerna, rådsherrarna och folket

14. och sade till dem: Ni har fört till mig denne man såsom en som förleder folket. Och se, jag har förhört honom i er närvaro men inte funnit honom skyldig till något av det som ni anklagar honom för.

Matt. 27:23. Mark. 15:14. Joh. 18:38. 19:4.

15. Och inte heller Herodes, för jag

sände er till honom, och se, han har inget gjort som förtjänar döden.

16. Därför tänker jag släppa honom, efter att ha bestraffat^t honom.

Matt. 27:26. Joh. 19:1.

17. Ty han måste vid högtiden ge dem en fånge lös.

Matt. 27:15. Mark. 15:6. Joh. 18:39.

18. Då skrek hela hopen och sade: Bort med denne, och frige Barabbas åt oss. Apg. 3:14.

19. Denne hade blivit kastad i fångelse för ett upplopp som hade skett i staden och för ett mord.

20. Åter talade Pilatus till dem, för han ville frige Jesus.

21. Då ropade de och sade: Korsfäst, korsfäst honom!

22. Då sade han för tredje gången till dem: Vad ont har han då gjort? Jag finner inget hos honom som förtjänar döden. Därför vill jag bestraffa honom och sedan ge honom lös.

23. Men de ansatte honom med höga rop och begärde, att han skulle låta korsfästa honom, och deras och översteprästernas rop blev allt starkare.

24. Då dömde Pilatus, att så skulle ske som de begärde. Matt. 27:26. Mark. 15:15.

25. Och han frigav åt dem den som hade blivit satt i fångelse för upplopp och mord, den som de hade begärt, men Jesus överlämnade han enligt deras vilja. Joh. 19:16.

26. Och då de förde bort honom, fick de tag på en man, Simon från Cyrene, som kom utifrån marken. Och de lade korset på honom, för att han skulle bära det efter Jesus.

Matt. 27:32. Mark. 15:21.

27. Och en stor folkhop följde honom och kvinnor, som jämrade sig och grät över honom.

28. Då vände sig Jesus om till dem

^tDvs. gissling. Jesus utsattes för en romersk gissling som var råare än den judiska. Det romerska gisslet bestod av flätade läderremmar, där benbitar och järntaggar var inflettade.

och sade: Ni Jerusalems döttrar, gråt inte över mig, utan gråt över er själva och över era barn.

29. Ty se, dagar skall komma då de skall säga: Saliga är de ofruktsamma och de moderliv som inte har fött, och de bröst, som inte har ammat.

30. Då skall de börja säga till bergen: Fall över oss, och till höjderna: Dölj oss.

Jes. 2:19. Hos. 10:8. Upp. 6:16. 9:6.

31. För om de gör detta med det friska trädet, vad skall inte då ske med det torra?

Jer. 25:29. 1 Petr. 4:18.

32. Också två andra, två ogärningsmän*, fördes ut för att avrättas med honom.

*brottslingar.

33. Och då de kom till det ställe som kallas Huvudsalleplatsen, korsfäste de honom där och ogärningsmännen med honom, den ene på den högra sidan, den andre på den vänstra.

Jes. 53:12. Matt. 27:33. Mark. 15:22.

Joh. 19:17-18.

34. Och Jesus sade: Fader, förlåt dem, ty de vet inte vad de gör. Och de delade hans kläder mellan sig och kastade lott om dem.

Ps. 22:19. Matt. 27:35. Mark. 15:24.

Joh. 19:23. Apg. 3:17. 7:60. 1 Kor. 4:12.

35. Och folket stod och såg på. Och även rådsherrarna tillsammans med dem hånade honom och sade: Andra har han hjälpt, låt honom nu hjälpa sig själv om han är Kristus, Guds utvalde.

Matt. 27:39. Mark. 15:29.

36. Också soldaterna gick fram och hånade honom och räckte honom ättika

Ps. 69:22.

37. och sade: Är du judarnas konung, så hjälp dig själv.

38. En överskrift var också uppsatt över honom, skriven med grekiska, latinska och hebreiska bokstäver: Denne är judarnas konung.

Matt. 27:37. Mark. 15:26. Joh. 19:19.

39. Men en av de ogärningsmän som var upphängda, smädade honom och sade: Är du Kristus, så hjälp dig själv och oss.

40. Då svarade och tillrättavisade den andre honom och sade: Fruktar inte heller du Gud, du som är under samma dom?

41. Och det är rätt åt oss att vi lider vad våra gärningar är värda, men denne har inte gjort något ont.

42. Och han sade till Jesus: Herre, tänk på mig, då du kommer till ditt rike.

43. Jesus sade till honom: Sannerligen säger jag dig, i dag skall du vara med mig i paradiset.

44. Och detta var vid sjätte timmen, då kom ett mörker över hela landet ända till nionde timmen.

Matt. 27:45. Mark. 15:33.

45. Och solen miste sitt sken och för-låten i templet brast mitt itu.

2 Krön. 3:14. Matt. 27:51. Mark. 15:38.

46. Och Jesus ropade med hög röst och sade: Fader, i dina händer överlämnar jag min ande, och då han hade sagt detta, gav han upp andan.

Ps. 31:6. Matt. 27:50. Mark. 15:37.

Joh. 19:30. Apg. 7:59.

47. Då hövitsmannen* såg vad som skedde, prisade han Gud och sade: Denne man var sannerligen rättfärdig.

*centurion, vilken är en befälhavare över hundra romerska soldater.

Matt. 27:54. Mark. 15:39.

48. Och när allt folket, som hade kommit tillsammans för att se på, såg vad som skedde, slog de sig för bröstet och gick hem igen.

49. Men alla hans vänner och några kvinnor, som hade följt honom från Galiléen, stod långt därifrån och såg detta.

50. Och se, där var en man vid namn Josef, en rådsherre, en god och rättfärdig man,

Matt. 27:57. Mark. 15:42, 53. Joh. 19:38.

51. han hade inte samtyckt till deras rådslag och gärning. Han var från Arimatea, en stad i Judéen, och även han väntade på Guds rike.

Luk. 2:25, 38.

52. Han gick till Pilatus och bad att få Jesu kropp.

53. Och han tog ner den och svepte den i en linneduk och lade den i en grav som var uthuggen i klippan, och där ingen förut hade blivit lagd.

Matt. 27:59. Mark. 15:46.

54. Och det var tillredelsedag, och sabbaten skulle just börja. Matt. 27:62.

55. Och några kvinnor som hade kommit med honom från Galiléen, följde efter och såg graven och hur hans kropp lades där.

Luk. 8:2.

56. Och de gick sedan tillbaka igen och tillredde välluktande kryddor och smörjelse. Men på sabbaten var de stilla, som det var föreskrivet i lagen.

2 Mos. 20:10. 5 Mos. 5:14.

24 Kapitlet

Jesus står upp från de döda, uppenbarar sig för lärjungarna och far upp till himlen.

På första dagen i veckan kom de, tidigt i gryningen till graven, med de välluktande kryddor som de hade tillrett, och några med dem.

Matt. 28:1. Mark. 16:1. Joh. 20:1.

2. Då fann de att stenen var bortvärtad från graven.

3. Och de gick in, men fann inte Herrens Jesu kropp.

4. Och det hände sig, att då de var villrådiga om vad detta skulle betyda,

se, då stod två män i skinande kläder framför dem.

5. Då blev de förfärade och böjde sina ansikten ner mot jorden. Då sade männen till dem: Varför söker ni den levande bland de döda?

6. Han är inte här, han är uppstånden. Kom ihåg vad han talade till er, då han ännu var i Galiléen,

Matt. 16:21, 17:23. 20:18. Mark. 8:31. 9:31.

10:33-34. Luk. 9:22. 18:33.

7. och sade: Människosonen måste bli överlämnad i syndiga människors händer och korsfästas och på tredje dagen uppstå.

8. Då kom de ihåg hans ord

Joh. 2:22.

9. och gick tillbaka från graven och omtalade allt detta för de elva och för alla de andra.

Matt. 28:8. Mark. 16:10.

10. Det var Maria Magdalena och Johanna och Jakobs Maria, och de andra kvinnorna, som var med dem, som sade detta till apostlarna.

Luk. 8:3.

11. Men deras ord föreföll för dem såsom löst prat, och de trodde dem inte.

12. Men Petrus stod upp och sprang till graven. Då han lutade sig in där, fick han endast se linnebindlarna ligga där. Och han gick hem till sitt, och förundrade sig över det som hade hänt.

Joh. 20:3, 6.

13. Och se, två av dem gick samma dag till en by, som hette Emmaus och som låg sextio stadiers* väg ifrån Jerusalem.

*En stadie var en väglängd

motsvarande ca. 190 meter. Mark. 16:12.

14. De samtalade med varandra om allt detta, som hade hänt.

15. Och det hände sig, medan de talades vid att Jesus själv närmade sig dem och gick med dem.

Matt. 18:20.

16. Men det var något som hindrade

deras ögon, så att de inte kände igen honom.

17. Då sade han till dem: Vad är det ni talar med varandra om, medan ni går här och är bedrövade?

18. Då svarade den ene, som hette Kleopas, och sade till honom: Är du den ende främlingen i Jerusalem, som inte vet vad som har hänt där i dessa dagar?

19. Han sade till dem: Vad då? De sade till honom: Det som har hänt med Jesus från Nasaret, som var en profet, mäktig både i gärningar och ord inför Gud och allt folket:

Matt. 21:11. Luk. 7:16. Joh. 4:19. 6:14.

20. hur översteprästerna och våra rådsherrar överlämnade honom till att dömas till döden och korsfäste honom.

21. Men vi hoppades, att han var den som skulle förlösa Israel. Och till allt detta kommer, att det nu är tredje dagen sedan detta hände. ApG. 1:6.

22. Men nu har också några av våra kvinnor gjort oss uppskakade, då de tidigt på morgonen kom till graven.

Matt. 28:8. Mark. 16:10. Joh. 20:18.

23. Eftersom de inte fann hans kropp, kom de och sade att de också hade sett en änglasyn, och dessa hade sagt att han lever.

24. Och några av dem som var med oss gick bort till graven och fann det vara så, som kvinnorna hade sagt, men honom såg de inte.

25. Då sade han till dem: O, ni oförståndiga och tröghjärtade till att tro på allt det som profeterna har talat!

26. Måste inte Kristus lida detta och sedan gå in i sin härlighet?

Jes. 50:6. 53:10. Fil. 2:7. Hebr. 12:2. 1 Petr. 1:11.

27. Och han började med Moses och alla profeterna och uttydde för dem

det som i alla Skrifterna gällde honom.

1 Mos. 3:15. 12:3. 22:18. 26:4.

49:10. 2 Sam. 7:12. Ps. 16:8, 9.

Ps. 22. Ps. 132:11. Dan. 9:24.

28. Och de närmade sig byn, dit de var på väg, och han såg ut att vilja gå vidare.

29. Men de bad honom ivrigt och sade: Bli kvar hos oss. Ty det lider mot aftonen, och dagen lider redan mot sitt slut. Och så gick han in för att bli kvar hos dem.

1 Mos. 19:3. ApG. 16:15. Hebr. 13:2.

30. Och det hände sig, då han låg till bords med dem, att han tog brödet, välsignade och bröt det och gav dem.

31. Då öppnades deras ögon så att de kände igen honom, och då försvann han ur deras åsyn.

32. Och de sade till varandra: Var inte våra hjärtan brinnande i oss, då han talade med oss på vägen och uttydde Skrifterna för oss?

33. Och i samma stund stod de upp och gick tillbaka till Jerusalem och de fann de elva och de som var församlade med dem.

34. Och dessa sade: Herren är sannerligen uppstånden och har blivit sedd av Simon. 1 Kor. 15:5.

35. Då berättade de vad som hade hänt på vägen, och hur han blev igenkänd av dem då han bröt brödet.

36. Medan de talade om detta, stod Jesus själv mitt ibland dem och sade till dem: Frid vare med er.

Mark. 16:14. Joh. 20:19.

37. Då blev de förfärade och greps av fruktan. De menade att de såg en ande.

38. Men han sade till dem: Varför är ni förfärade? Och varför uppstår sådana tankar i era hjärtan?

39. Se mina händer och mina fötter,

att det är jag själv. Ta på mig och se: En ande har inte kött och ben, som ni ser att jag har.

Joh. 20:20, 27.

40. Och då han hade sagt detta, visade han dem sina händer och fötter.

41. Då de på grund av glädje och förvåning ännu inte trodde, sade han till dem: Har ni något här att äta?

Joh. 21:5.

42. Då gav de honom ett stycke stekt fisk och en bit honungskaka.

43. Och han tog det och åt i deras åsyn.

44. Och han sade till dem: Detta är de ord, som jag sade till er, då jag ännu var med er, att allt måste fullbordas som är skrivet om mig i Mose lag och i profeterna och i psalmerna.

Matt. 16:21. 17:22. 20:18. Mark. 8:31. 9:31. 10:33. Luk. 9:22. 18:33.

45. Då öppnade han deras sinnen, så att de förstod Skrifterna.

46. Och han sade till dem: Så är det skrivet, att så måste Kristus lida och på tredje dagen uppstå ifrån de döda,

47. och att omvändelse* och syndernas förlåtelse skall predikas i hans namn bland alla folk, med början i Jerusalem.

*KXII: bättring. Alt. övers.: sinnesändring, ånger. Apg. 13:38. 1 Joh. 2:12.

48. Och ni är vittnen till allt detta.

Joh. 15:27.

49. Och se, jag vill sända över er min Faders löfte. Men ni skall bli kvar i staden Jerusalem, till dess ni blir beklädda med kraft från höjden.

Joh. 14:26. 15:26. 16:7. Apg. 1:4.

50. Och han förde dem ut till Betaniam, och där lyfte han upp sina händer och välsignade dem.

Apg. 1:12.

51. Och det hände sig, att medan han välsignade dem, skildes han från dem och blev upptagen till himlen.

Mark. 16:19. Apg. 1:9.

52. Och de tillbad honom och gick sedan tillbaka till Jerusalem med stor glädje.

53. Och de var alltid i templet och prisade och lovade Gud. Amen.